

Nr 29.

Ankom till Riksdagens kansli den 28 maj 1910 kl. 5 e. m.

Betänkande, i anledning af dels Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om inkomst- och förmögenhetsskatt, dels ock i ämnet väckta motioner.

(2:a Afd.).

Genom proposition nr 88 af den 11 mars 1910, hvilken remitterats till bevillningsutskottet, har Kungl. Maj:t, under återopande af bifogadt utdrag af statsrådsprotokollet öfver finansärenden för samma dag, föreslagit Riksdagen att antaga ett propositionen bilagdt förslag till förordning om inkomst- och förmögenhetsskatt.

Berörda förslag finnes intaget i den vid detta betänkande fogade bilaga. Med afseende å innehållet i statsrådsprotokollet anhåller utskottet att få hänvisa till propositionen.

Med skrifvelse nr 192 af den 15 april 1910 har Kungl. Maj:t vidare till Riksdagen öfverlämnat, bland annat, tabeller att tjäna till ledning vid uträknande af skatt enligt förslaget till förordning om inkomst- och förmögenhetsskatt.

Jämlikt 40 § riksdagsordningen afgifver bevillningsutskottet härmed utlåtande öfver ej mindre berörda proposition än äfven nedan omförmälda inom Riksdagen väckta, till bevillningsutskottet likaledes hänvisade motioner rörande ifrågavarande ämne.

I motionen *II: 289* af herr *A. Nilsson* i Malmö har yrkats,

Motioner.

att Riksdagen måtte vidtaga den ändring af 5 § *Ang. ändring*
1 mom. i Kungl. Maj:ts förslag till förordning om *i 5 § 1 mom.*
och 12 §.

Bih. till Riksd. Prot. 1910. 5 Saml. 1 Afd. 26 Häft. (Nr 29).

1

inkomst- och förmögenhetsskatt, att orden »Från inkomstskatt frikallas, i den mån här nedan sägs: a) medlem af konungaätten: för af staten anvisadt anslag samt för inkomst af kapital» måtte erhålla följande ändrade lydelse: »Från inkomstskatt frikallas, i den mån här nedan sägs: a) medlem af konungaätten: för af staten anvisadt anslag»,

och att Riksdagen ur 12 § i samma förslag måtte utesluta orden: »Medlem af konungaätten är frikallad från utgörande af förmögenhetsskatt».

*Ang. ändring
i 5 § 2 mom.*

I motion *II: 287* af herr *Sven Palme* hemställes,

om sådan ändring af 5 § 2 mom. f) i Kungl. Maj:ts förslag till förordning om inkomst- och förmögenhetsskatt, att lifförsäkringsanstalt frikallas från inkomstskatt för den del af sin behållna inkomst, som anstalten använder för återbäring till försäkringstagare eller afsätter för framtida återbäring till dessa.

*Ang. ändring
i 8 och 11 §§.*

I motion *II: 288* af herrar *A. J. Christiernson* och *J. Åberg* hemställes,

att Riksdagen måtte besluta,

att i förslaget till förordning om inkomst- och förmögenhetsskatt må göras följande ändringar

1:o) Beträffande § 8:

att ett stycke tillfogas af följande lydelse:
vinst, som uppstått i förening, som icke sträckt sin verksamhet utom medlemmarnas krets.

2:o) Beträffande § 11:

att sista stycket erhåller följande lydelse:

Har förening, som sträckt sin verksamhet utom medlemmarnas krets, lämnat medlemmarna pristillägg, rabatt eller annan sådan utdelning i förhållande till gjorda köp eller försäljningar, må afdrag åtnjutas för all utdelning, hvarom här sägs.

I motion II: 290 af herr Carl L. Olausson med instämmande af 20 andra af kammarens ledamöter hemställes,

Ang. ändring
i 9, 13 och
19 §§.

att Riksdagen, med anledning af Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om inkomst- och förmögenhetsskatt, ville antaga följande lydelse af §§ 9, 13 och 19 i nämnda förslag.

9 §.

Vid uppskattning — — — — —

— — — — — inventarier;

Aföning, kost och öfriga utgifter för de i skattskyldigs verksamhet använda biträden och arbetare, barn eller fosterbarn öfver 15 år, dock ej till högre belopp än deras arbete, om det utförts af annan, skolat efter ortens arbetspriser betinga.

13 §.

Såsom förmögenhet taxeras — — — — —

1:o. Fast egendom.

2:o. lösegendom såsom

a) lefvande och döda inventarier i den mån dessa för hvarje skattskyldig öfverstiga 10,000 kr.

— — — — —
— — — — —
Såsom tillgångar skola icke upptagas: kapitalvärdet af — — — — — afkastningen.

19 §.

1 mom. — — — — —

2 mom. Skattskyldig, hvilkens taxerade belopp icke öfverstiger 6,000 kr., äger vidare erhålla nedsättning i det taxerade beloppet för kostnader för läkare och sjukvård samt med 100 kronor för hvarje af honom på grund af försörjningsplikt underhållet barn, hvars — — — — 100 kronor.

Ang. ändring
i 10 och 11 §§.

I motioner *I: 76* af herr *A. Bergström* med instämmande af två andra ledamöter af Första kammaren och *II: 286* af herr *F. Canell* jämte ytterligare sex ledamöter af Andra kammaren hemställes,

det Riksdagen behagade besluta, att följande paragrafer erhålla nedanstående lydelse:

10 §.

Skattskyldig äge vidare rätt till afdrag för utskylder; ränta — — som här utöfvats.

11 §.

Vid taxering af inkomst må afdrag icke ske: för den skattskyldiges lefnadskostnader — — — eller försäljningen bestämda.

Ang. ändring
i 13 §.

I motion *II: 292* af herr *R. Karlsson* i Fjäl hemställes,

att Riksdagen måtte besluta, att vid taxering af förmögenhet såsom tillgångar äfven skola upptagas möbler, husgeråd, smycken och andra lösören, som äro afsedda för skattskyldiges och hans familjs personliga behof, bekvämlighet och trefnad, till så stor del som denna egendom sammanlagdt öfverstiger ett värde af sextusen kronor.

Ang. ändring
i 19 §.

I motion *I: 84* af herr *Sam Clason* hemställes,

att § 19 mom. 2 i förordningen om inkomst- och förmögenhetsskatt måtte erhålla följande lydelse:

19 §.

2 mom. Skattskyldig, hvilkens taxerade belopp understiger 6,000 kronor, äger vidare att för hvarje af honom på grund af försörjningsplikt underhållet barn, hvars ålder vid början af det år, taxeringen sker,

understiger femton år, erhålla sådan nedsättning i sin skattskyldighet, att det procenttal, efter hvilket hans inkomst- och förmögenhetsskatt eljest enligt 18 § skolat utgå, minskas med en tiondedels procent för hvarje sådant barn. Om det taxerade beloppet uppgår till 6,000 kronor eller om det öfverstiger 6,000 kronor men icke 9,000 kronor, äger skattskyldig att för hvarje sådant barn erhålla nedsättning i det taxerade beloppet med 100 kronor. För barn, som själfv åtnjuta inkomst, äger dock skattskyldig tillgodonjuta nedsättning, allenast såvida och i den mån barnets inkomst understiger 100 kronor.

I motion I: 79 af herr *Johan Östberg* yrkas,

*Ang. ändring
i 20 och 21 §§.*

att 20 § i förevarande förslag måtte ändras att lyda:

»20 §.

Inkomstskatt af inländskt aktiebolag eller solidariskt bankbolag utgår med två kronor femtio öre för hvarje hundratal kronor af den taxerade inkomsten.» samt att 21 § utgår.

I motion I: 86 af herr *Ludvig Danström* hemställes,

*Ang. ändring
i 20 §.*

att Riksdagen behagade besluta, att 20 § i Kungl. Maj:ts förslag till förordning om inkomst- och förmögenhetsskatt ändras så, att till inländskt aktiebolags eller solidariskt bankbolags kapital i paragrafens mening skall räknas jämväl sådant bolags reservfond.

I motion I: 78 af greffe *G. Lagerbjelke* yrkas omformulering af *Ang. ändring* 4:de punkten under »Särskilda anvisningar till ledning vid taxeringen» *i punkten 4:o* syfte att, där under ett aktiebolags verksamhet, i sammanhang med ned- *af »särskilda* sättning af aktiekapitalet, viss del däraf utdelas, denna utdelning icke måtte *anvisningar»* blifva beskattningsbar.

Ang. förmö-
genhetsbe-
skattningen
m. m.

I motion *I: 77* af grefve *L. Douglas* hemställes,

1:o) att Riksdagen måtte med anledning af Kungl. Maj:ts proposition nr 88 antaga ett förslag till förordning om inkomst- och förmögenhetsskatt så anordnad, att förmögenhetsskatten blir en proportionell och från inkomstskatten skild ordinarie skatt, som således ej kan räknas till bevillning enligt § 60 regeringsformen;

2:o) att, därest yrkandet under 1:o) icke vinner bifall, Riksdagen ville med afslag å Kungl. Maj:ts ifrågavarande proposition, i hvad den rör förmögenhetsskatt, i skrifvelse till Kungl. Maj:t anhålla om utarbetande af förslag till förmögenhetsskatt, så anordnad som i punkt 1:o) här ofvan sägs.

Ang. afslag å
Kungl. Maj:ts
proposition.

I motion *I: 82* af herr *P. Fahlbeck* hemställes om afslag å ifrågavarande proposition.

Ang. afslag å
Kungl. Maj:ts
proposition
m. m.

I motioner *I: 80* af herrar *Ernst Lindblad* och *K. J. Gustafsson*, *II: 285* af herr *N. Åkesson* och *II: 291* af herr *J. A. Jonsson* i Hökhult jämte 4 andra af kammarens ledamöter hemställes slutligen, att Riksdagen med begäran om nytt förslag, byggdt på vissa i motionerna angifna grunder, måtte afslå Kungl. Maj:ts proposition.

Beträffande de motiveringar, på hvilka motionärerna grundat sina förslag, tillåter sig utskottet hänvisa till motionerna.

Utskottet.

Då utskottet nu går att yttra sig öfver Kungl. Maj:ts förevarande förslag till förordning om inkomst- och förmögenhetsskatt jämte ofvan omförmälda i anledning af samma förslag väckta motioner, anser sig utskottet till en början böra erinra om vissa af Riksdagen år 1902 gjorda uttalanden, hvilka bildat utgångspunkten för det arbete med den nuvarande inkomstskattens ombildning och utveckling till en inkomst- och förmögenhetsskatt, hvars resultat innefattas i Kungl. Maj:ts nu ifrågavarande förslag.

Då den första förordningen om inkomstskatt år 1902 antagits af Riksdagen, framhöll Riksdagen i sin den 14 maj 1902 härom till Kungl. Maj:t aflåtna skrifvelse, att anmärkningar kunde framställas mot de principer, hvarpå Kungl. Maj:ts förslag i ämnet varit byggdt, hvilka anmärkningar icke vid behandlingen inom Riksdagen kunnat undanrödjas, att i följd häraf den föreslagna skatten icke blefve, hvad den icke heller gäfves ut för att vara, nämligen en ren inkomstskatt, och att densamma icke kunde sägas taga den hänsyn till den verkliga skatteförmågan, som eljest varit önskligt.

En anmärkning af detta slag gällde grunden för bestämmandet af fastighetsinkomsten. Härutinnan hade visserligen Riksdagen genom förut gjorda uttalanden bestämt, att inkomst af fast egendom skulle beräknas efter vissa procent af fastighetens taxeringsvärde, hvarför någon erinran ej kunde göras däremot, att denna princip i förslaget följdriktigt genomförts. I det att Riksdagen likväl framhöll, att beräkning af fastighetsinkomsten på sätt nyss nämnts icke medförde skattens fördelning efter de skattdragandes verkligen utrönta skatteförmåga, betonade Riksdagen, att den däraf föranledda ojämnheten i beskattningen ytterligare skärptes i följd af skattens progressiva anordning. På grund häraf och då af den statistiska utredningen framginge, att, äfven med den af Riksdagen beslutade begränsningen af skattefriheten, i allt fall största delen af landets till bevillning taxerade fasta egendom torde komma att undgå inkomstskatten, ansåge sig Riksdagen böra ifrågasätta, huruvida icke de anmärkta ojämnheterna i skatttungan borde undanrödjas medelst en skatt å förmögenhet.

Från den grundsatsen, att skatten borde bestämmas efter den verkliga skatteförmågan, hade — enligt Riksdagens i samma skrifvelse uttalade förmenande — Kungl. Maj:ts omförmälda förslag afvikit jämväl därutinnan, att vid beskattningen ingen åtskillnad gjorts mellan å ena sidan inkomst af arbete samt å andra sidan inkomst af fast egendom och kapital. Man torde nämligen med ganska stor säkerhet kunna påstå, att skatteförmågan, särskildt i de lägre inkomstgraderna, i allmänhet vore större hos jordägaren och kapitalisten än hos den, hvilken för sin utkomst vore hänvisad allenast till sin inkomst af arbete, hvilket Riksdagen ansåge böra vid utarbetandet af nytt förslag uppmärksammas.

Det nu föreliggande förslaget sträfvande att genomföra en verklig och ren inkomstskatt kommer till uttryck i den i förordningens 6 § innefattade bestämmelsen, att såsom inkomst skola, med undantag och efter afdrag, som i förordningen särskildt angifvas, taxeras skattskyldigs samfällda årsintäkter i penningar eller penningars värde, vare sig de härflutit af fast egendom, af kapital eller af arbete, äfvensom i 9 §, enligt hvilken vid uppskattning af inkomst ur viss inkomstkälla afdrag må ske för alla utgifter för inkomstens förvärfvande och bibehållande, och i 10 §, som medgifver afdrag från den samfällda inkomsten för gäldräntor och vissa andra utgifter af sådan beskaffenhet, att de ansetts böra frånräknas, då man vill komma till en nettoinkomst, hvilken kan tjäna såsom den hufvudsakliga mätaren af skatteförmågan.

Den mest genomgripande af de förändringar i nu gällande normer för inkomstskattens beräkning, som genom omförmälda bestämmelser i förslaget skulle genomföras, består däri, att inkomst af fast egendom skall, i likhet med annan inkomst, taxeras till sitt *verkliga* belopp och icke till något till viss procent af egendomens taxeringsvärde *beräknadt* belopp. Att, därest tanken på inkomstskattens konsekventa utveckling i vårt land skall fullföljas, en sådan förändring af fastighetsbeskattningen måste genomföras, har af Riksdagen i 1902 års ofvan omförmälda skrifvelse blifvit antydt och därefter vid upprepade tillfällen såväl inom Riksdagen som i kommitté-utredningar och ämbetsutlåtanden med styrka framhållits. Att förändringen icke redan blifvit genomförd, torde hafva varit beroende på yppade farhågor för de svårigheter, som befarats skola uppkomma dels för de skattskyldiga vid afgifvande af deklaration rörande den verkliga inkomsten af fast egendom, särskildt jordbruksfastighet, dels ock för taxeringsmyndigheterna vid deklarationernas granskning och, där dessa icke ansåges kunna läggas till grund för taxeringen, vid det själfständiga bedömandet af jordägarens eller jordbrukarens inkomstförhållanden.

Till dessa svårigheter, hvilka enligt utskottets förmenande ingalunda böra underskattas, har emellertid i Kungl. Maj:ts förslag tagits sådan hänsyn, att betänkligheterna mot förslaget i nu förevarande del synas böra få förfalla.

Sålunda har till en början i de till förordningen om inkomst- och förmögenhetsskatt hörande »särskilda anvisningar till ledning vid taxeringen» lämnats utförliga föreskrifter om sättet för beräkningen af inkomst af jordbruk med dess binärningar. Och vidare har till lättnad för de mindre jordbrukarne, hvilka för närvarande i allmänhet icke torde hafva ordnad bokföring, i förslaget

till förordning om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid taxering, 4 §, medgifvits rättighet för brukare af jordbruksfastighet med taxeringsvärde ej öfverstigande 25,000 kronor att, i stället för uppgift i enlighet med det vanliga deklarationsformuläret rörande den faktiska inkomsten af den fasta egendomen under nästföregående år, afgifva deklARATION enligt särskildt formulär angående fastighetens areal, arbetspersonal, kreatursbesättning, utsäde och skörd m. m. Och enligt det föreslagna öfvergångsstadgandet till taxeringsförordningen skulle denna rättighet under år 1911 tillkomma enhvar ägare af jordbruksfastighet, oafsedt dennas värde.

De större jordbrukarna torde kunna förutsättas i allmänhet redan nu föra ordentliga böcker öfver jordbruksrörelsen och hafva i allt fall möjlighet att före år 1912, då uppgift om inkomstens verkliga belopp första gången måste af dem afgifvas, så inrätta sin bokföring, att berörda uppgift då kan af dem lämnas; och de uppgifter, som enligt förslaget skulle afgifvas af de mindre jordbrukare, hvilka anse sig icke kunna till visst belopp i penningar beräkna sin inkomst af jordbruket, synas å ena sidan vara af så enkel beskaffenhet, att någon afsevärd svårighet för deras afgifvande icke bör möta, och å andra sidan vara ägnade att gifva taxeringsmyndigheterna en så pass god föreställning om jordbruksrörelsens omfång och sannolika afkastning, att en rättvis uppskattning af inkomstens storlek blir för dessa myndigheter möjliggjord.

Utskottet anser sålunda Riksdagen böra lämna utan afseende motionerna I: 80 af herrar Lindblad och Gustafsson, II: 285 af herr Åkesson och II: 291 af herr Jonsson i Hökhult m. fl., i hvilka motioner afslag yrkas å Kungl. Maj:ts proposition, hufvudsakligen på grund af de svårigheter, hvarmed beräkningen af fastighets verkliga inkomst är förenad.

Mot de principer med afseende å inkomstens beräkning, på hvilka Kungl. Maj:ts förslag i öfrigt hvilar, har utskottet funnit anledning till erinringar endast i de afseenden, hvarom under 9 och 10 §§ här nedan förmäles.

På sätt redan af rubriken till den föreslagna förordningen angifves, åsyftar förslaget att i vår skattelagstiftning införa skatt å förmögenhet och att låta denna skatt sammansmälta med inkomstskatten på sådant sätt, att de båda skatteformerna komma att för den skattskyldige te sig såsom en enda skatt, en »inkomst- och förmögenhetsskatt». Beträffande förmögenhetsbeskattnings principerna berättigande inskränker sig utskottet till att åberopa hvad Riksdagen förut i detta ämne anfört jämte den i statsrådsprotokollet därom lämnade utredningen.

Emot den föreslagna kombinationen af inkomstskatten och förmögenhetsskatten hafva invändningar från olika synpunkter framställt i grefve Douglas' ofvannämnda motion I: 77. Utskottet vill i anledning häraf framhålla, att den personliga skatteförmågan, sådan densamma kan anses komma till uttryck genom vissa i detta afseende normerande faktiska förhållanden, för närvarande utgör grunden för bestämmandet af inkomstskattens belopp. Denna grund, hvars berättigande torde få anses vara allmänt erkänt, är i förslaget bibehållen och där tillämpad äfven med afseende å förmögenhetsskatten på sådant sätt, att inkomsten och förmögenheten tillsammans ansetts utgöra den viktigaste exponenten för skatteförmågan. I motsats häremot påyrkas i förevarande motion, att förmögenhetsskatten måtte göras till en *proportionell* och *från inkomstskatten skild* skatt, på sätt i utlandet i allmänhet vore fallet.

Utskottet har för sin del funnit den af Kungl. Maj:t föreslagna kombinationen af inkomstskatten och förmögenhetsskatten innefatta en konsekvent utveckling af den nuvarande inkomstskatten. Af motionären har framhållits, att enligt förslaget beskattningen af en förmögenhet af viss storlek kan blifva olika stor, beroende på storleken af de inkomster, som af förmögenhetens ägare åtnjutas. Denna konsekvens af förslaget äger emellertid enligt utskottets mening sitt berättigande, då ägarens af förmögenheten skatteförmåga uppenbarligen ökas i samma mån som hans inkomst tilltager i storlek; och utskottet kan sålunda instämma i det af kammarrätten uttalade omdömet, att förmögenhetsskattens beroende af ägarens inkomstförhållanden kan antagas i flertalet fall medföra en väl funnen anpassning af förmögenhetsskattens belopp efter skatteförmågan.

I anledning af hvad i motionen yttrats därom, att förmögenhetsskatten borde blifva en *ordinarie* skatt, som således ej skulle kunna räknas till bevillning enligt 60 § regeringsformen, anser sig utskottet böra hänvisa till den af motionären lämnade redogörelsen för behandlingen af åtskilliga åren 1904—1907 inom Riksdagen väckta likartade förslag, hvilka alla blifvit af Riksdagen afslagna. Med afseende å detta förhållande och då, äfven om från vissa synpunkter motionen skulle kunna i nu ifrågasvarande afseende anses vara förtjänt af beaktande, någon anledning för Riksdagen att nu frånträda sin förut intagna ståndpunkt icke synes förefinnas, torde motionen icke heller i denna del böra föranleda någon åtgärd af Riksdagen.

I afseende å verkningarna af de båda skatteskalor för beskattning af

enskilda personer, som innefattas i 18 §, hänvisas till den i statsrådsprotokollet (sid. 163) intagna tabell, hvori angifves skattens belopp dels vid rena inkomster af arbete dels ock vid inkomster, som till en tredjedel, till hälften eller helt och hållet härflyta ur förmögenhet.

Förhållandet mellan skattesatserna för *rena inkomster af arbete* torde ytterligare åskådliggöras genom här nedan intagna tabell. Ehuru inkomster af mera afsevärd storlek i allmänhet icke torde i deras helhet härflyta allenast af arbete, har det likväl ansetts lämpligt att ända till ett inkomstbelopp af 200,000 kronor i tabellen fullfölja jämförelsen mellan å ena sidan den nya skatten och å andra sidan nuvarande inkomstskatt och bevillning:

Inkomst- belopp,	N u v a r a n d e				Enligt förslaget.	
	Inkomstskatt	Bevillning	Summa	Procent af inkomst- beloppet	Skatt	Procent af inkomst- beloppet
600:—	—	1: 50	1: 50	0,250	—	0,000
800:—	—	3: 50	3: 50	0,487	3: 20	0,400
900:—	—	4: 50	4: 50	0,500	3: 60	0,400
1,100:—	3:—	6: 50	9: 50	0,863	6: 60	0,600
1,400:—	6:—	11:—	17:—	1,214	11: 20	0,800
1,700:—	9:—	14:—	23:—	1,352	17:—	1,000
2,000:—	14:—	20:—	34:—	1,700	24:—	1,200
2,500:—	19:—	25:—	44:—	1,760	35:—	1,400
3,000:—	26:—	30:—	56:—	1,866	48:—	1,600
3,600:—	32:—	36:—	68:—	1,888	64: 80	1,800
4,500:—	45:—	45:—	90:—	2,000	90:—	2,000
6,000:—	60:—	60:—	120:—	2,000	135:—	2,250
8,000:—	90:—	80:—	170:—	2,125	195:—	2,433
12,000:—	160:—	120:—	280:—	2,333	335:—	2,792
20,000:—	345:—	200:—	545:—	2,725	655:—	3,275
30,000:—	645:—	300:—	945:—	3,150	1,105:—	3,683
50,000:—	1,345:—	500:—	1,845:—	3,690	2,105:—	4,210
80,000:—	2,545:—	800:—	3,345:—	4,181	3,755:—	4,694
125,000:—	4,795:—	1,250:—	6,045:—	4,836	6,250:—	5,000
200,000:—	8,000:—	2,000:—	10,000:—	5,000	10,000:—	5,000

Enligt förslaget skulle för personer med inkomst under 800 kronor inträda fullständig skattefrihet. För skattskyldiga med inkomst från och

med 800 till och med 3,600 kronor skulle minskning i utskylderna erhållas. För inkomstbelopp från och med 4,600 till och med 145,400 kronor skulle uppkomma ökning i utskylder, hvaremot för inkomstbelopp, uppgående till eller öfverstigande 145,500 kronor skatten skulle uppgå till samma belopp, som summan af nuvarande inkomstskatt och bevillning. Högsta skatteprocenten, fem procent, uppnås enligt förslaget vid ett taxerad belopp af 104,500 kronor men enligt nuvarande skatteförordningar först vid en inkomst af 145,500 kronor.

Emot den uppgjorda progressionsskalan har utskottet icke funnit anledning framställa någon erinran.

I anledning af den olikartade anordningen af de båda i 18 § intagna skatteskalorna anser sig utskottet böra anföra följande:

De i Kungl. Maj:ts förslag medgifna afdragen hafva till ändamål dels att i beskattningsafseende nedbringa inkomsterna till likvärdiga tal eller att, så att säga, renodla själva inkomsterna, dels ock att utjämna den bristande likställighet i skatteförmåga, som på grund af orts- eller personliga förhållanden gör sig gällande mellan inkomster af samma storlek.

Renodlingen af inkomsten äger rum genom de afdrag, som medgifvas enligt 9 och 10 §§. Efter det dessa afdrag verkställts, kan skatteprocenten bestämmas; och detta äger rum genom tillämpning af de två skatteskalor, som återfinnas i 18 §.

Skatteprocenten är alltså en och samma vid inkomster, som efter gjorda afdrag enligt 9 och 10 §§ äro lika stora. En hvar person, som har en sålunda beräknad inkomst om exempelvis 1,700 kronor, betalar följaktligen å det *beskattningsbara* beloppet i skatt en procent, oafsedt om den skattskyldige lefver å ort med dyra eller billiga lefnadsomkostnader, oafsedt antalet familjemedlemmar, som skola försörjas af inkomsten, och oafsedt om inkomsttagarens skatteförmåga nedsatts på grund af särskilda förhållanden, såsom sjukdom m. m.

Då förslaget tager hänsyn till sistnämnda förhållanden först efter det att skatteprocenten fastställts, har lindringen i skatt kunnat åstadkommas på det sätt, att af den renodlade inkomsten allenast en del tages till beskattning i de fall, där mer eller mindre ömmande ekonomiska omständigheter föreligga.

Till exempel härpå må anföras följande:

Af två gifta män, som hvar för sig hafva 1,700 kronors inkomst, bor den ene i en landtkommun, där de allmänna lefnadskostnaderna förutsättas vara normala. Han har ingen annan att försörja än sig själf och

hustrun och beträffande honom förefinnas inga ömmande omständigheter, som kunna föranleda till skattelindring.

Den andre af nu nämnda inkomsttagare bor i Stockholm, där lefnadsomkostnaderna äro synnerligen höga. Denne, som en längre tid varit sängliggande sjuk, har, utom åldriga föräldrar, två minderåriga barn att försörja. Den bristande likställigheten mellan dessa båda inkomsttagare skulle enligt förslaget utjämnas, därigenom att den i Stockholm bosatte skulle erhålla:

i ortsafdrag	kr.	300: —
i afdrag för de två barnen.....	»	200: —
i afdrag enligt 19 § 3 mom. t. ex. ...	»	500: —
Summa afdrag		kr. 1,000: —

Efter dessa afdrag skulle den *beskattningsbara* inkomsten uppgå för den på landsbygden bosatte familjeförsörjaren till kr. 1,700: — för stockholmarens till » 700: —

Skatteprocenten är emellertid fastställd till *en*, hvadan skatten skulle komma att utgöra i förra fallet 17 kronor och i senare fallet 7 kronor.

Stockholmarens har alltså erhållit en skattelindring af 10 kronor och skatteprocenten, räknad på hela hans inkomst, 1,700 kronor, har i verkligheten sjunkit ned till ungefär 0,4 procent eller samma skatteprocent, som gäller för en inkomst af 800 kronor.

Därest icke skatteprocenten varit på förhand bestämd, utan skolat fastställas efter det beskattningsbara beloppet, skulle uppenbarligen i förenämnda fall stockholmarens hafva gått fri från skatt, då ju ett inkomstbelopp af 700 kronor understiger det beskattningsbara minimum.

Skattebefrielser af sådan räckvidd torde emellertid i allmänhet icke vara af omständigheterna påkallade. Stockholmarens skulle nämligen, trots den stora skillnaden i lefnadskostnader mellan honom och den på landsbygden bosatte, icke vara i saknad af skattekraft, och då han genom de medgifna afdragen enligt 19 § befrias från skatt för ett belopp, motsvarande de för honom ökade lefnadskostnaderna m. m., synes skälig hänsyn till hans särskilda lefnadsförhållanden hafva tagits.

För alla inkomster, som kunna komma i åtnjutande af afdrag på grund af orts- eller personliga förhållanden, det vill säga för inkomster upp till 6,000 kronor, har af nu nämnda anledningar anordnats en skatteskala med fasta procentsatser. Det slag af skatteskala, som i nu

gällande inkomstskatteförordning användes med afseende å inkomster öfver 6,000 kronor, torde emellertid erbjuda jämnare öfvergångar; och lärers detta utgöra anledningen till att samma system i förslaget kommit till tillämpning för bestämmandet af skatt för taxerade belopp, hvilka på grund af sin storlek icke kunna berättiga till afdrag enligt 19 §.

Denna anordning med två skilda skatteskalor medför naturligen ingen svårighet för en tillfällig ökning eller minskning af inkomst- och förmögenhetsskatten allt från minimum till maximum, för den händelse anledning till sådan förändring skulle förekomma. Förändringen skulle nämligen kunna vidtagas genom procentisk höjning eller sänkning af själfva skatten. Inkomstens belopp likasom procentatsen kunde lämnas åsido.

I fråga om beskattning af aktiebolag, hvilat Kungl. Maj:ts förslag på grunder, som väsentligen skilja sig såväl från de nu gällande som från dem, hvilka föreslagits att gälla för enskilda personers beskattning.

De ifrågavarande bolagen skola sålunda icke vara underkastade någon förmögenhetsbeskattning; deras förmögenhet beskattas i vederbörande delägares händer, i den mån dessa blifva skyldiga att erlægga förmögenhets-skatt.

Beträffande beräkningen af inkomstskattens belopp har förslaget helt och hållet frångått den form af progression, som nu gäller och som enligt förslaget skulle, ehuru med ej oväsentliga ändringar i progressionsskalan, förblifva gällande med afseende å enskilda personer. I stället föreslås för beräkningen af bolagens inkomstskatt en grundtaxa af 2,5 procent af den taxerade inkomsten. Om bolagets vinst öfverstiger 5 procent af dess kapital, lägges på det öfverskjutande beloppet en tilläggsbeskattning af en procent, hvilken extra beskattning fördubblas för den del af vinsten, som öfverstiger 10 procent, och tredubblas för den del af vinsten, som öfverstiger 15 procent. Å sistnämnda del af vinsten lägges sålunda en beskattning af tillhoppa 5,5 procent. För vinsten i dess helhet kommer inkomstskatten, hvilken, då vinsten uppgår till 15 procent af bolagets kapital, skulle utgöra 3,5 procent af vinsten, att i händelse af ännu högre vinstprocent småningom stiga utöfver sistnämnda procenttal, utan att någonsin fullt uppgå till 5,5 procent af vinsten.

I sammanhang med lämnad redogörelse för dessa förhållanden har kammarrätten till deras belysande anfört åtskilliga exempel, hvilka jämte en uppgjord tabell för åskådliggörande af de föreslagna bestämmelserna i jämförelse med de nuvarande äfvensom vissa af kammarrätten gjorda uttalanden

i ämnet finnas intagna i statsrådsprotokollet å sid. 179—183, till hvilka utskottet tillåter sig hänvisa.

I likhet med kammarrätten anser utskottet progressionsbestämmelser enligt det i Kungl. Maj:ts förslag tillämpade systemet vara från principiell synpunkt att föredraga framför de nu gällande, hvilka tillämpade å aktiebolag synas vara synnerligen olämpliga.

Att, såsom af herr Johan Östberg i motionen I: 79 föreslagits, helt och hållet afstå från all progression vid beskattning af aktiebolag och solidariska bankbolag, anser sig utskottet icke kunna tillstyrka, då goda grunder synas förefinnas att i någon mån höja skatteprocenten efterhand som bolagets vinst, i procenttal räknadt, stiger.

De i sista stycket af 20 § meddelade bestämmelserna, enligt hvilka annat kapital än aktie- eller lottkapital under inga omständigheter skulle få vid beräkningen af vinstens procenttal räknas till bolagets kapital, hafva varit föremål för anmärkning af kammarrätten, som funnit det icke vara med billighet öfverensstämmande, att då exempelvis nya aktier i ett bolag utbjudas till teckning till pris, öfverstigande nominella beloppet, samt därvid jämlikt föreskriften i 29 § lagen om aktiebolag den 28 juni 1895 det belopp, som inflyter utöfver de tecknade aktiernas nominella värde, lägges till bolagets reservfond, detta belopp icke skulle få inberäknas i bolagets kapital. Kammarrätten har därför ansett, att allt af delägarne verkligen inbetaladt kapital, oberoende däraf huruvida det nedlagts i aktie- eller lottkapitalet eller i reservfonden, bör få i nu förevarande afseende räknas till bolagets kapital.

I anledning af denna kammarrättens erinran har chefen för finansdepartementet yttrat följande:

»Kammarrättens erinran därom att vid skattläggning borde få till inbetaladt aktiekapital räknas jämväl de till reservfond lagda medel, som motsvara öfverkursen å nytecknade aktier, kan ju icke fränkännas fog. Ja, man skulle, synes det mig, icke utan skäl kunna ifrågasätta, huruvida icke progression vid aktiebolags beskattning borde göras beroende på inkomstens förhållande till sammanlagda beloppet af bolagets alla fonder. Den statsfinansiella betydelsen af en sådan omläggning skulle emellertid icke kunna med den nu föreliggande utredningen öfverskådas. Härtill kommer, att den officiella kontroll öfver lämnade uppgifter, som ligger i anmälningar till aktiebolagsregistret, skulle i såväl ena som andra hänseendet saknas.»

Frågan om hvad i förevarande afseende skall förstås med bolags kapital har upptagits i herr Danströms motion I: 86, däri yrkats, att Riks-

dagen måtte besluta, att 20 § i Kungl. Maj:ts förslag till förordning om inkomst- och förmögenhetsskatt ändras så, att till inländskt aktiebolags eller solidariskt bankbolags kapital i paragrafens mening skall räknas jämväl sådant bolags reservfond.

Till stöd för yrkandet har i motionen anförts följande:

»Att förslaget bestämmelse om hvad som i förevarande fall skall förstås med kapital icke kan anses öfverensstämma med billighet och de principer, som i öfrigt legat till grund för förslaget, synes mig uppenbart.

Detta förhållande springer väl starkast i ögonen i fråga om den del af bolagets fonder, som uppstått därigenom att till reservfonden enligt lag förts det belopp, som motsvarar öfverkurs vid teckning af aktier. Men belopp, som bolag intjänat på sin verksamhet och icke utdelat till delägarna utan öfverfört till reservfonden, har ju i själfva verket äfven det blifvit inbetaldt af aktieägarna och ingår ju i det kapital, som bolaget på ett stadigvarande sätt använder i sin rörelse.

Det torde redan i gällande skattelag kunna betecknas såsom mindre konsekvent, att det medgifna afdraget å det belopp, hvarför inkomstskatt bör utgå, eller 6 % å aktiekapital, icke får beräknas å bolagets hela kapital — aktiekapital och reservfond. Men reservfondens särskiljande från bolagskapitalet blir ännu mindre försvarbart, då det nu medgifna afdraget borttages och skatten i dess ställe förklaras skola utgå progressivt efter inkomstens förhållande till kapitalet.»

Det af motionären framställda förslaget synes utskottet beaktansvärdt. Därest förefintligheten af en reservfond och dennas tillväxt för vederbörande bolag skulle komma att medföra lindring i skattskyldigheten, torde detta kunna förväntas i sin mån bidra till uppläggandet af reservfonder i större utsträckning än till det lagstadgade minimibeloppet. Ehuru en sådan utveckling, hvarigenom ökad soliditet för bolagen skulle vinnas, måste anses önskvärd, har likväl utskottet med hänsyn till den af departementschefen anmärkta svårigheten att beräkna verkningarna i statsfinansiellt afseende af en omläggning i den af motionären angifna riktningen af bestämmelserna om beräkningen af bolagets kapital, funnit sig icke kunna förorda bifall till motionen.

Då det emellertid synes utskottet angeläget, att undersökning anställes rörande möjligheterna för det ifrågavarande önskemålets förverkligande, har utskottet, som förutsätter, att någon minskning af den skattesumma, som enligt förslaget är afsedd att uttagas från samtliga bolag inom landet,

icke bör ifrågakomma, och att fördelningen af skattskyldigheten mellan bolagen sinsemellan afväges enligt rättvisa grunder, ansett sig böra föreslå Riksdagen att hos Kungl. Maj:t anhålla om utredning, på hvad sätt den i motionen föreslagna ändringen i fråga om beräkningen af bolags kapital lämpligen må kunna genomföras, samt om framläggande för Riksdagen af det förslag i ämnet, hvartill utredningen må kunna föranleda.

Herr Fahlbeck har i sin motion I: 82 ifrågasatt, att med den nu föreslagna skattereformen skulle anstå, intilldess förslag angående fullständig omläggning af det kommunala beskattningsväsendet blifvit utarbetadt och Riksdagen förelagdt. Huru önskvärd än en sådan samtidig pröfning af statens och kommunernas skatteväsende i hela deras omfattning skulle vara, anser utskottet likväl, med afseende å ovissheten, när härför erforderlig utredning kan komma till stånd, ett uppskof af denna anledning icke vara tillrådligt.

Utskottet öfvergår nu till att yttra sig angående de särskilda bestämmelserna i förslaget, därvid utskottet hufvudsakligen kommer att uppehålla sig vid de paragrafer, däri ändring påyrkats i motioner eller däri utskottet eljest ansett jämkningar vara af behovet påkallade.

3 §.

I 2 mom. a) har utskottet ansett sig böra hemställa om ett tillägg i syfte att ställa utom tvifvel, att inkomstskatt för inkomst af s. k. besparingskogor och andra likartade samfälligheter, som förvaltas själfständigt för delägarnes gemensamma räkning, skall utgöras af vederbörande delägare, hvilka i detta afseende synas böra anses tillsammans utgöra en juridisk person. Denna bestämmelse är tydligen ej afsedd att gälla sådana samfälligheter, hvilkas afkastning utdelas mellan delägarne, på sätt i 11 § förordningen angående hushållningen med de allmänna skogarna i riket den 26 januari 1894 är stadgadt med afseende å häradsallmänningar. I dessa fall äro nämligen delägarna skattskyldiga för utdelningen.

5 §.

I mom. 1 a) har herr Aug. Nilsson i Malmö genom ofvan omnämnda motion II: 289 föreslagit den ändring, att skattefriheten för medlem af konungaätten skulle afse allenast af staten anvisadt anslag men icke inkomst af kapital.

Enligt nu gällande inkomstskatteförordning är medlem af konungaätten frikallad från utgörande af skatt för inkomst af kapital. I den rätt till skattefrihet, som sålunda redan är medgifven medlemmar af konungahuset och som för dem motsvaras af vissa grundlagsstadgade inskränkingar i deras förvärfsmöjligheter, finner utskottet ej anledning att förorda någon ändring.

Utskottet har funnit sig föranlåtet taga under särskildt öfvervägande befogenheten af den skattefrihet, som i 5 § 2 mom. f) tillerkänts sparbanker, hvilka afses i lagen den 29 juli 1892, och sådana inländska ränte- och kapitalförsäkringsanstalter, hvilka afse att bereda vinst endast åt insättare. Skattefriheten för dessa penningeinrättningar torde hafva tillkommit därför att inrättningarna, hvilkas verksamhet ansetts vara af allmännyttig beskaffenhet, förmenats vara för sitt fortbestånd och sin utveckling i behof af skattefriheten. Numera torde det nämnda behofvet icke vidare förefinnas, utom möjligen för de sparbanker, hvilka ännu ej nått sådan stadga, som vinnes genom en mera betydande reservfond. På grund häraf och med hänsyn till de synnerligen afsevärda kapitaltillgångar, som af dessa inrättningar förvaltas, samt arten af den rörelse, de medelst dessa tillgångar utöfva, har utskottet funnit anledning saknas att för framtiden medgifva skattefrihet för andra fall än beträffande sparbanker, hilkas reservfond vid senaste bokslut icke uppgått till fem procent af insättarnas behållning. Med afseende å försäkringsinrättningarna tillkommer såsom en ytterligare anledning att ej vidare undantaga dem från beskattning den synnerligen gynnade ställning försäkringstagarne skulle komma att i beskattningsafseende intaga med afseende å det kapital, som af dessa insatts hos försäkringsinrättningen.

Då herr Palme i sin ofvan omförmälda motion yrkat ändring i 5 § 2 mom. f), har utskottet velat i detta sammanhang företaga motionen till behandling, ehuru enligt utskottets mening det af herr Palme afsedda syftet, därest detsamma skulle anses böra röna tillmötesgående af Riksdagen, synes böra tillgodoses icke genom ändring i nämnda moment af 5 §, däri uppräknas vissa grupper af juridiska personer, som äro helt och hållet befriade från inkomstskatt, utan genom ett tillägg till 8 §, som angifver vissa slag af förvärf, hvilka icke äro föremål för inkomstbeskattning.

Utskottet kan så mycket mindre förorda motionen, som utskottet på skäl, som ofvan anförts, funnit den nu bestående skatte-

friheten böra upphöra för de ränte- och kapitalförsäkringsanstalter, hvilka afse att bereda vinst endast åt insättare, och funnit särskilda föreskrifter angående inkomstberäkningen för dessa anstalter icke vara af behovet påkallade. Motionärens förslag är nämligen hufvudsakligen grundadt på önskvärdheten af likställighet i beskattningsafseende mellan lifförsäkringsaktiebolagen samt nyssberörda grupp af ränte- och kapitalförsäkringsanstalter.

Herrar A. J. Christiernsson och J. Åberg hafva i motion II: 288 hemställt, att till 8 § i förevarande förslag måtte fogas ett stycke af innehåll, att såsom inkomst icke skulle taxeras vinst, som uppstått i förening, hvilken icke sträckt sin verksamhet utom medlemmarnas krets. Då motionärerna sålunda åsyfta, att för ytterligare en grupp af juridiska personer skulle medgifvas fullständig befrielse från erläggande af inkomstskatt, har utskottet ansett sig böra upptaga motionärernas förslag, i hvad det angår föreningar, som icke sträckt sin verksamhet utom medlemmarnas krets, till behandling i sammanhang med öfriga frågor, som afse ändring i 5 § 2 mom.

Enligt Kungl. Maj:ts förslag i senare delen af sista stycket af 11 §, hvilket förslag i hufvudsak ansluter sig till nu rådande praxis, skulle dessa föreningar äga åtnjuta afdrag för pristillägg, rabatt eller annan sådan utdelning, som ägt rum till föreningens delägare i förhållande till af dessa gjorda köp eller försäljningar, för såvidt utdelningen utgått efter grunder, som varit före köpet eller försäljningen bestämda.

De skäl, som föranledt Kungl. Maj:t att i förslaget upptaga de ifrågasvarande kooperativa föreningarna såsom i viss mån skattskyldiga, hafva af föredragande departementschefen utförligt utvecklats i det propositionen bifogade statsrådsprotokollet; och anser sig därför utskottet, som funnit Kungl. Maj:ts förslag i ämnet välgrundadt, kunna inskränka sig till att såsom skäl för afslag å herrar Christiernsons och Åbergs motion i nu ifrågasvarande del, allenast åberopa hvad af departementschefen i detta ämne anförts.

7 §.

Det synes utskottet önskvärdt, att i någon af afdelningarna under mom. 3 i denna paragraf införes en rubrik, som tydligt utmärker, att därunder böra hänföras de inkomster, som förvärfvas af den stora massan af landets kroppsarbetande befolkning, hvilka inkomster hittills lära ansetts

hänförliga än under »inkomst af tjänst» och än, då arbetsanställning af mera stadigvarande art ej innehafts, under »inkomst af rörelse eller yrke». Någon anledning att efter sådan grund uppdelat arbetarnes inkomst synes icke förefinnas, och anser sig utskottet därför böra hemställa, att momentet 3 a) må erhålla lydelsen: »inkomst af arbetsanställning, tjänst eller pension.» Vissa redaktionsförändringar i punkten 2:o) af »särskilda anvisningarne» blifva häraf en följd.

8 §.

Med afseende å herrar A. J. Christiernssons och J. Åbergs motion II: 288 hänvisas till hvad utskottet om densamma yttrat under 5 § här ofvan.

I nu förevarande författningsförslag hafva uteslutits de i gällande inkomstskatteförordning 7 § d) innefattade bestämmelserna angående rätt till afdrag vid inkomsttaxeringen för hvad som anvisats till bestridande af de med erhållna tjänster eller uppdrag förenade särskilda kostnader. I anledning häraf uttalade kammarrätten i sitt utlåtande öfver förslaget den åsikten, att den nu gällande skattefriheten för ifrågavarande ersättningar borde bibehållas med afseende å *allmänna* tjänster och uppdrag, då ju det sätt, hvarpå ersättningen för dessa bestämdes, lämnade nödig garanti för att densamma ej tilltoges högre än behovet i allmänhet kräfde.

Chefen för finansdepartementet har däremot i sitt anförande till statsrådsprotokollet — med framhållande att skattskyldighet för öfverskott å arfvode, hvarom här vore fråga, kunde ur statsfinansiell synpunkt anses vara utan betydelse — förklarat sig anse den af kammarrätten framställda anmärkningen icke böra föranleda ändring i förslaget i denna del. Frågan syntes honom i stället gälla, om några särskilda skäl kunde föranleda till att i förevarande afseende göra skillnad mellan dem, som i enskildas tjänst uppbära ifrågavarande slag af ersättningar och arfvoden, samt dem, hvilkas ersättningar och arfvoden utgå efter ett officiellt utfärdadt rese-reglemente eller andra af lagstiftare eller offentlig myndighet fastställda grunder. Inkomsterna vore i bägge fallen fullt likartade, och uträkningen af behållningen af t. ex. reseersättning ställde sig naturligen lika svår eller lika lätt i ena som andra fallet. Under sådana förhållanden och då förslaget äfven i öfrigt sökt bättre än hittills genomföra full likställighet mellan ifrågavande kategorier löntagare, syntes det departementschefen icke

lämpligt att i förevarande afseende vidare upprätthålla en åtskillnad mellan de olika slagen tjänsteuppdrag.

Utskottet anser sig i detta afseende böra biträda den mening kammarrätten uttalat. Då staten genom bestämmelserna i resereglementet eller anordnes i vederbörlig ordning bestämt det belopp, hvartill kostnaderna exempelvis för resor eller för uppehälle utom den vanliga boningsorten böra beräknas, synes detta innebära giltig anledning att vid taxeringarna utgå från det antagandet, att det beräknade beloppet också verkligen i hvarje särskildt fall åtgått, hvaremot, då reseersättningens belopp bestämts af enskild arbetsgifvare, det synes icke utan vidare kunna antagas, att ersättningens belopp icke öfverstigit de verkliga af resorna föranledda kostnaderna. Å andra sidan synes i de fall, då ersättning för bestridande af utgifter af nu ifrågavarande slag blifvit af staten anvisad, afdrag för utgifterna ej böra medgifvas äfven om dessa i särskilda fall till beloppet öfverstigit den uppburna ersättningen.

De ifrågavarande bestämmelserna synas utskottet böra inpassas såsom ett sista stycke i 8 §; därvid emellertid omredigering af de nu gällande bestämmelserna i vissa afseenden torde böra företagas. Det på två ställen förekommande ordet »dagaflöning», hvilket utgör benämning på en del af den officerare vid armén och flottan tillkommande ordinarie aflöning, som ej bör undantagas från beskattning, synes sålunda böra uteslutas, hvaremot arfvode eller traktamente för deltagande i kyrkomöte eller sammanträde med af Kungl. Maj:t eller enligt Kungl. Maj:ts bemyndigande tillsatt kommitté utom vederbörande kyrkomötes- eller kommittéledamots vanliga boningsort synes böra omnämnas såsom i förevarande afseende likställda med arfvode eller traktamente för deltagande i riksdag eller statsrevision.

9 §.

Såsom här ofvan angifvits, har herr C. Olausson i motionen II: 290 hemställt om sådan ändring i denna paragraf, att bland där upptagna utgifter, för hvilka vid uppskattning af inkomst ur en viss inkomstkälla afdrag får göras, skulle uppräknas äfven aflöning, kost och öfriga utgifter för i skattskyldigs näring använda barn eller fosterbarn öfver 15 år, dock ej till högre belopp än deras arbete, om det utförts af annan, skolat efter ortens arbetspriser betinga. I händelse af bifall till detta förslag skulle ändring blifva erforderlig äfven i punkterna 1:o) och 5:o) af särskilda anvisningarna, enligt hvilka punkter afdrag ej får äga rum för lön och underhåll åt hemmavarande barn, som deltaga i arbetet med fast egendoms

skötsel eller i husfaderns rörelse eller yrke, såframt de icke särskildt taxeras för inkomst däraf.

Då det, på sätt af chefen för finansdepartementet anmärkts, synes vara ganska naturligt, att husfadern beskattas för all den inkomst, som intjänas i familjens i ett intresseskap förenade arbete, samt bestämmelserna i Kungl. Maj:ts förslag icke torde innebära annat än ett lagfästade af praxis inom de yrkeskretsar, där fadern redan är taxerad till inkomstbevillning och inkomstskatt, kan utskottet icke biträda det i motionen gjorda yrkandet utan anser Kungl. Maj:ts förslag i ämnet böra bifallas.

I nuvarande inkomstskatteförordning 7 § e) medgifves afdrag för vissa därstädes särskildt angifna, med ämbete och tjänst förenade utgifter, däribland dels för den afgift, tjänsteman såsom sådan ålegat utgöra till pensions-, änke- och pupill- eller annan understöds-kassa, dels ock för ränta och amorteringsbidrag till öfverbyggnadsamorteringsfonden för prästgårdarna i Skåne. Då tvifvel lärer yppats, huruvida berörda räntor och amorteringsbidrag enligt det nu föreliggande förslaget skulle få afdragas, har utskottet, som anser sådant afdrag böra fortfarande medgifvas, velat uttala, att med afseende å dels lydelsen af ingressen till den föreslagna 9 § och den förändrade redigeringen af bestämmelsen om afdrag för afgifter till vissa kassor dels ock bestämmelserna i § 27 reglementet för skånska prästerskapets byggnadskassa den 14 juni 1888 det synes utskottet uppenbart, att afdrag för räntor och amorteringsbidrag till öfverbyggnadsamorteringsfonden för prästgårdarne i Skåne måste komma att alltjämt medgifvas.

I ändamål att förekomma den tolkning, att afdrag för värdeminskning å byggnader skulle medgifvas endast under förutsättning att byggnaden användts i skattskyldigs näring, har utskottet ansett en omredigering böra ske i sista stycket af förevarande paragraf.

10 §.

I anledning af ett uttalande af kammarrätten därom, att skattskyldigs å krono- och kommunaldebetsdlar upptagna utskylder borde undantagas från beskattning, har chefen för finansdepartementet, under medgifvande af befogenheten af denna erinran, tillika framhållit den statsfinansiella betydelsen af ett dylikt afdrag. Utskylder, därför afdrag skulle ifrågakomma, öfverstege nog, enligt departementschefens antagande, sammanlagdt 100,000,000 kronor. Afginge detta belopp från sammanlagda beskattningsbara inkomsterna i riket, måste man antagligen räkna med en ned-

gång i den nya skattens afkastning med icke så litet öfver 2,000,000 kronor. För att kunna erhålla fyllnad härför, skulle man åter nödgas höja skatteprogressionen. I valet mellan en sådan åtgärd eller status quo i fråga om utskylder hade departementschefen valt den senare vägen.

Denna fråga har äfven berörts i motionerna I: 76 af herr A. Bergström och II: 286 af herr Fr. Canell m. fl., hvori yrkats sådan ändring i 10 och 11 §§, att skattskyldig berättigades till afdrag för utskylder.

Enligt utskottets förmenande hade det varit i hög grad önskvärdt, att vid den nu föreslagna omläggningen af inkomstbeskattningen den ifrågasvarande afdragsrätten, hvars principiella befogenhet torde vara oomstridd, kunnat genomföras, utan att behofvet af statsinkomster under den närmaste framtiden därvid tillmätts afgörande betydelse. Under nuvarande förhållanden tilltror sig utskottet likväl icke att tillstyrka bifall till det af motionärerna framställda yrkandet i hela dess vidd, men för att i största möjliga omfattning undanröja de orättvisor i förevarande afseende, som, därest intet afdrag för erlagda utskylder medgifves, skulle föranledas af de stora ojämheterna i den kommunala beskattningen, har utskottet ansett sig böra nu hemställa om den ändring i 10 §, att afdrag medgifves för alla utskylder utom kronoutskylder, däribland äfven inberäknade utskylder in natura eller i arbetsprestationer. Enligt utskottet tillhandakomna beräkningar skulle härigenom uppkomma en minskning i inkomstskatten af omkring 2,000,000 kronor, hvilken minskning i statsinkomster emellertid synes kunna förväntas blifva täckt dels därigenom att enligt numera gjorda beräkningar angående den skattepliktiga totalförmögenheten inom landet denna visat sig med omkring 750,000,000 kronor öfverstiga det belopp, hvartill densamma af departementschefen beräknats uppgå, och att till följd häraf afkastningen af förmögenhetsskatten torde blifva större än i propositionen antagits, dels ock därigenom att äfven inkomstskatten på goda grunder kan antagas gifva ej oväsentligt större utbyte än hvad i afseende härå beräknats.

Med hänsyn till statsregleringen för nästkommande år anser sig utskottet likväl ej kunna tillstyrka, att för år 1911 fullt afdrag för ifrågasvarande utskylder beviljas, utan torde afdraget för nämnda år böra begränsas till femtio procent af samma utskylder. Utskottet förutsätter jämväl, att Kungl. Maj:t vid uppgörande af förslag till kommande statsreglering tillser, huruledes, i händelse af behof, ur samma skattekölla må kunna vinnas ersättning för det genom det ökade afdraget minskade skattebeloppet.

11 §.

I anledning af de under 10 § här ofvan omförmälda motionerna I: 76 af herr Bergström och II: 286 af herr Canell m. fl., har utskottet, i öfverensstämmelse med sitt under nämnda paragraf gjorda förslag, vidtagit den ändring i 11 §, att orden »för den skattskyldiges utskylder» ändrats till »för den skattskyldiges kronoutskylder».

I sista stycket af 11 §, däri bestämmelser meddelas rörande de kooperativa föreningarnas beskattning, har i motionen II: 288 af herrar A. J. Christierson och J. Åberg yrkats ändring. Motionen har, såvidt den äsyftar fullständig befrielse från skattskyldighet för de föreningar, hvilka icke sträckt sin verksamhet utom medlemmarnas krets, af utskottet behandlats under 5 § här ofvan; och hänvisar utskottet beträffande denna del af motionen till hvad därstädes yttrats.

För sådana föreningar, som sträckt sin verksamhet utom medlemmarnas krets, påyrka motionärerna ovillkorlig rätt till afdrag för pristillägg, rabatter eller andra sådana utdelningar, som lämnats medlemmarna i förhållande till gjorda köp eller försäljningar, under det att enligt Kungl. Maj:ts förslag dylikt afdrag skulle få åtnjutas allenast där utdelningen skett i omedelbart samband med köp eller försäljning, hvarpå utdelningen grundats.

I detta ämne har chefen för finansdepartementet till statsrådsprotokollet anført, att den grund, hvarpå man kunde bygga skattefrihet för rabatter till kunder, som vore medlemmar i föreningen, emellertid icke bure en skattefrihet för vinst å föreningens rörelse, som uppkommit vid handel med andra än medlemmar. Denna vinst vore själfallet alltid beskattningsbar efter de allmänna grunderna för inkomsttaxering. Och fråga vore, huruvida icke föreningens rörelse, i mån som rörelsen ginge utom medlemmarnas krets, äfven förlorade grunden för skattefrihet för vinsten å den rent kooperativa rörelsen. Föreningen hade nämligen då strängt taget förlorat karaktären af ett medlemmarnas kooperativa företag. Men oafsedt detta läte det sig svårligen beräkna, huru stor del af vinsten å föreningens hela rörelse, som uppkommit vid handeln med den ena eller andra gruppen kunder. Redan detta förhållande gjorde, att departementschefen jämnväl i fråga om beskattning af inkomst hos förening, som drifver handel utom medlemmarnas krets, anslöte sig till gällande praxis.

På de skäl, som sålunda och i öfrigt af departementschefen anförts, anser utskottet större förmåner än i Kungl. Maj:ts proposition ifrågasatts

icke böra medgifvas de kooperativa föreningar, som sträckt sin verksamhet utom medlemmarnas krets; och har utskottet följaktligen ansett herrar Christiernsons och Åbergs ifrågakvarande motion äfven i hvad den angår dessa kooperativa föreningar böra af Riksdagen afslås.

12 §.

I mom. b) af denna paragraf har utskottet ansett sig böra föreslå ett tillägg motsvarande det vid 3 § 2 mom. a) föreslagna rörande skattskyldighet för ägare af så kallade besparingssskogar och andra likartade samfälligheter.

I herr A. Nilssons i Malmö förutnämnda motion har yrkats, att ur 12 § måtte uteslutas det stycke, hvarigenom medlem af konungaätten förklarats vara frikallad från utgörande af förmögenhetsskatt.

Utskottet, som ansett sig böra afstyrka motionärens förslag om ändring i 5 § i syfte att medlem af konungaätten skulle blifva skattskyldig för inkomst af kapital, har ej heller kunnat biträda motionen i den del, hvarom nu är fråga.

13 §.

I denna paragraf hafva ändringar föreslagits i motionerna II: 290 af herr C. Olausson och II: 292 af herr R. Karlsson i Fjäl.

Af förstnämnde motionär har yrkats, dels att lefvande och döda inventarier skulle vid taxering af förmögenhet upptagas såsom tillgångar endast i den mån de för hvarje skattskyldig öfverstege 10,000 kronor, dels ock att från förteckningen öfver egendom, som icke skulle upptagas såsom tillgångar, måtte uteslutas möbler, husgeråd, smycken och andra lösören, som äro afsedda för skattskyldigs och hans familjs personliga bruk, äfvensom konstverk, bok-, konst- och därmed jämförliga samlingar, som ägas af person, hvilken icke med dem drifver handel eller yrkesmässigt håller dem för allmänheten tillgängliga.

Herr Karlsson i Fjäl har i sin motion yrkat, att vid taxering af förmögenhet måtte såsom tillgångar upptagas äfven möbler, husgeråd, smycken och andra lösören, som vore afsedda för skattskyldigs och hans familjs personliga behof, bekvämlighet och trefnad, till så stor del som denna egendom sammanlagdt öfverstege ett värde af 6,000 kronor.

Att lefvande och döda inventarier enligt Kungl. Maj:ts förslag hänförts till sådan lös egendom, som vid taxering till förmögenhetsskatt skall upptagas

såsom tillgångar, beror uppenbarligen därpå, att därunder ansetts ingå lösegen-
dom, som användes i jordbruk eller annan rörelse och som följaktligen tjänar
produktiva ändamål. Möbler, husgeråd m. m. samt konstverk och samlingar
af ofvan angifven beskaffenhet utgöra åter dödt kapital, som af denna anled-
ning ansetts icke böra blifva föremål för förmögenhetsbeskattning. Den
grund för uppdelningen af lös egendom i beskattningsbar och icke beskatt-
ningsbar sådan, hvarpå Kungl. Maj:ts förslag sålunda hvilat, synes ut-
skottet vara principiellt riktig och utskottet har därför funnit sig icke
kunna i vidare mån tillmötesgå de i motionerna framställda önskemålen,
än att utskottet ansett, att till gruppen lefvande och döda inventarier
borde hänföras äfven sådana till yttre lösören hänförliga föremål, som
exempelvis lyxekipage, automobiler, lustjakter och dylikt, att smycken,
hvilka i allmänhet torde hafva ett jämförelsevis lätt bestämbar realisations-
värde och som i vissa fall kunna representera betydande tillgångar, borde
öfverföras till gruppen för penningar och värdepapper, samt att slutligen
med hänsyn till näringsidkare i blygsammare ekonomiska villkor lefvande
och döda inventarier äfvensom yttre lösören borde vid taxeringen upp-
tagas endast under förutsättning att värdet af skattskyldig tillhörig sådan
egendom öfverstiger 3,000 kronor.

I sammanhang med dessa förändringar har en omredigering företagits
af det stycke, som börjar med ordet »möbler».

16 §.

Med afseende å en af utskottet företagen redaktionsförändring i tredje
stycket af denna paragraf torde särskild motivering ej erfordras.

17 §.

Med afseende å här meddelade bestämmelser angående inkomsttaxe-
ringens och förmögenhetstaxeringens sammanförande till ett »taxerat be-
lopp» hänvisar utskottet till hvad här ofvan å sid. 10 i detta ämne yttrats.

Då den i tredje stycket innefattade redogörelsen för den beräknings-
grund, som föranledt bestämmelsen att en sextiondedel af den uppskattade
förmögenheten skall upptagas i det »taxerade beloppet», icke synes be-
höfva intagas i författningens text och dessutom kan befaras föranleda
missförstånd vid tillämpningen, anser utskottet orden »en tredjedel af för-
mögenhetens till fem procent beräknade afkastning eller således» böra utgå.

19 §.

I mom. 2 af denna paragraf har ändring yrkats dels i motionen I: 84 af herr S. Clason och dels i motionen II: 290 af herr C. Olausson.

Herr Clasons motion afser, att skattelindringen för personer med inkomst under 6,000 kronor, som hafva barn att underhålla, måtte komma dem till del icke, såsom af Kungl. Maj:t föreslagits, genom nedsättning i det taxerade beloppet med visst belopp för hvarje barn utan genom minskning af det procenttal, efter hvilket inkomst- och förmögenhetsskatten eljest enligt 18 § skolat utgå, med $\frac{1}{10}$ procent för hvarje barn, samt att lindring enligt den af Kungl. Maj:t föreslagna grunden måtte tillerkännas skattskyldige med inkomst från och med 6,000 intill 9,000 kronor.

Genom hvad motionären anfört har utskottet icke kunnat bilda sig något stadgadt omdöme angående verkningarna af det system för afdragens beräkning vid inkomst under 6,000 kronor, som motionären förordat; och utskottet har ej heller tilltrött sig att frångå Kungl. Maj:ts förslag därom att afdrag på grund af försörjningsplikt för barn skulle äga rum allenast då det taxerade beloppet ej öfverstiger 6,000 kronor, helst som enligt nu gällande lagstiftning all rätt till afdrag upphör redan vid en bevillningstaxering af 1,800 kronor och vid en inkomstskattetaxering af 4,000 kronor. Den ifrågavarande motionen synes därför icke böra föranleda ändring i Kungl. Maj:ts proposition i förevarande del.

I herr Olaussons motion har föreslagits, att kostnader för läkare och sjukvård skulle få afdragas från det taxerade beloppet. Då emellertid genom bestämmelserna i 3 mom. skälig hänsyn synes hafva tagits till den nedsättning i skatteförmågan, som för skattskyldig, hvilkens taxerade belopp icke öfverstiger 3,000 kronor, kan föranledas af långvarig sjukdom, kan utskottet ej heller förorda ifrågavarande af herr Olausson framställda förslag.

20 §.

I motionen I: 79 har herr Johan Östberg yrkat, att inkomstskatt af inländskt aktiebolag eller solidariskt bankbolag måtte utgå proportionellt med två kronor 50 öre för hvarje hundratal af den taxerade inkomsten; och får utskottet med afseende å detta yrkande allenast hänvisa till hvad af utskottet här ofvan å sid. 14—17 anförts i ämnet.

Äfven det yrkande, som i motionen I: 86 framställts af herr Danström, torde få anses vara besvaradt genom utskottets yttrande här ofvan rörande beskattningen af aktiebolag.

Den affattning af paragrafen, som i bilagan vid detta betänkande upptagits såsom utskottets förslag, är hämtad ur Kungl. Maj:ts ofvan omnämnda skrifvelse nr 192. Enligt det skrifvelsen bilagda statsrådsprotokollet, har chefen för finansdepartementet erinrat därom, att enligt 21 § i förevarande förslag till förordning, det skulle tillkomma Kungl. Maj:t att till ledning vid uträknande af inkomst- och förmögenhetsskatt utfärda erforderliga tabeller, äfvensom meddelat, att utarbetade tabeller föreläge till ledning vid beräkning af skatt för enskilda personer och sådana juridiska personer, hvilkas skattskyldighet blifvit bestämd efter enahanda grunder, som föreslagits för taxering af enskilda personer, hvilka tabeller naturligen uppgjorts med full tillämpning af de i skatteförslaget angifna skatteskalorna.

Vidare har departementschefen yttrat följande:

»Beträffande inländska aktiebolag och solidariska bankbolag har som bekant i skatteförslaget skattskyldighet bestämts sålunda, att skatt till 2,5 procent skulle utgå på bolagets hela årsvinst samt därutöfver en progressiv skatt för bolag, hvars årsvinst öfverstege 5 procent å inbetaldt aktie- eller lottkapital. Till åskådliggörande af sättet för skattens uträknande skall jag följa ett exempel.

Ett bolag, hvars inbetalta aktiekapital uppgår till 1,000,000 kronor, har haft en vinst af 110,000 kronor, motsvarande 11 procent å kapitalet. Skatten uträknas på följande sätt:

2,5 % å 110,000 kronor.....	kr. 2,750: —
1 % å den del af vinsten, som öfverstiger 5 men icke 10 procent å aktiekapitalet, eller å 50,000 kronor.....	» 500: —
2 % å den del af vinsten, som öfverstiger 10 procent (men icke 15 procent) af aktiekapitalet eller 10,000 kronor	» 200: —
	<hr/>
	Summa kr. 3,450: —

En sådan uträkning är ju i och för sig ganska enkel men blir naturligen i regel mera tidsödande än exemplet visar, i det att vinstbeloppet i de allra flesta fall läser uppgå till ett mera ojämnt tal än i förevarande exempel.

Till hjälp vid skatteuträkningen torde alltså för ändamålet utarbetade skattetabeller vara synnerligen välkomna. Vid det arbete, som i sådant afseende utförts inom finansdepartementet, har emellertid hinder mött för åstadkommande af fullt exakta skattetabeller.

När vinsten icke öfverstiger fem procent af kapitalet, erfordras visserligen ej några hjälptabeller. Skatteprocenten är nämligen då konstant 2,5 procent. När vinsten öfverstiger 5 procent å kapitalet, växlar åter skatteprocenten vid hvarje den minsta ändring i förhållandet mellan vinst och kapital. Oafsedt häraf uppkommande hinder för upprättandet af en fortlöpande progressionstabell låter det sig icke heller alltid göra att i det speciella fallet exakt angifva skatteprocenten. Till åskådliggörande häraf återgår jag till nyss omförmälda exempel.

Bolaget, som med ett aktiekapital af 1,000,000 kronor haft en årsvinst af 110,000 kronor, skulle i skatt utgöra 3,450 kronor. Skatteprocenten, det vill säga skattens förhållande till årsvinsten, uppgår emellertid till 3,136

När man i en tabell skall allmänliggöra skattesatser för bolag, hvars årsvinst såsom i förevarande fall uppgår till 11 procent af kapitalet, kan man alltså icke med den lydelse, 20 § i skatteförslaget erhållit, exakt uttrycka skatteprocenten.

Vill man emellertid vinna det mål, en skattetabell skulle tjäna, torde själfva författningsrummet kunna omredigeras i sådan riktning, att det samma fastsloge skatteprocenten i de särskilda fallen.»

Härefter har i statsrådsprotokollet intagits det förslag till lydelse af 20 §, som utskottet nu ansett sig böra förorda, hvilket förslag förklarats vara uppgjordt med tillämpning af den föreslagna progressionsskalan och med iakttagande att i skatteprocenten icke medtagits mera än två decimaler samt att i anledning häraf skatteprocenten i vissa fall afjämnats.

21 §.

I sammanhang med sitt under 20 § omförmälda förslag om proportionell beskattning af aktiebolagens och de solidariska bankbolagens inkomst har herr Östberg yrkat, att 21 § måtte utgå. Under hänvisning till utskottets afstyrkande yttrande angående herr Östbergs förstnämnda förslag och med framhållande, att de i 21 § afsedda tabeller, på sätt bilagorna vid Kungl. Maj:ts skrifvelse till Riksdagen den 15 april 1910 (nr 192) jämväl utvisa, afse ej allenast nämnda grupper af bolag utan äfven enskilda skattskyldiga samt andra juridiska personer än inländska aktiebolag och solidariska bankbolag, anser sig utskottet böra hemställa om afslag å herr Östbergs ifrågavarande motion, i hvad den afser 21 §.

27 §.

Motiveringen till Kungl. Maj:ts under denna paragraf gjorda förslag återfinnes i det statsrådsprotokoll öfver finansärenden, som bifogats Kungl. Maj:ts proposition (nr 89) med förslag till bevillningsförordning, däri med afseende å bevillningen föreslås en bestämmelse af delvis samma innehåll som den nu ifrågavarande. Af hvad där anförts har utskottet väl funnit, att sådana fall kunna inträffa, då det för förekommande af taxering inom två länder af samma inkomst kan vara önskvärdt, att öfverenskommelse af sådant innehåll, som i paragrafen angifves, ingås med annat lands regering; men då enligt utskottets åsikt Riksdagen endast i utomordentliga fall eller då tvingande skäl äro för handen, bör till Kungl. Maj:t delegera sin bestämmanderätt i bevillningsfrågor, och sådant förhållande icke kan anses föreligga med afseende å behovet af det ifrågavarande stadgandet, har utskottet funnit sig böra hemställa om afslag å denna paragraf.

Öfvergångsbestämmelse.

Emot de i särskilda anvisningarna innefattade bestämmelserna rörande beräkningen af inkomst af skogsbruk synes den anmärkningen kunna med fog framställas, att den skatt, som uttages på grund af skogsrealisationer under de närmaste åren efter det förordningen trädte i kraft, måste anses träffa oskäligt hårdt i sådana fall, där skogen vid fastighetstaxeringarna under en följd af år tillbaka verkligen tagits i beräkning och där fastighetsbevillning och inkomstskatt sålunda under längre tid utgått i förhållande till skogens fulla värde. För att minska denna obillighet, har utskottet ansett inkomst af skogsbruk här i riket böra vid taxeringarna åren 1911—1913 upptagas med reduceradt och successivt stigande belopp, så att år 1911 beskattas allenast en fjärdedel, år 1912 hälften och år 1913 tre fjärdedelar af det belopp, hvartill inkomsten enligt särskilda anvisningarna beräknats uppgå. Föreskrift i detta syfte har därför af utskottet införts i sammanhang med bestämmelsen om den tid, då förordningen är afsedd att träda i tillämpning.

Med afseende å den af utskottet i öfvergångsbestämmelsen inskjutna föreskriften om inskränkning i rätten att vid taxeringen år 1911 erhålla afdrag för utskylder hänvisas till hvad utskottet under 10 § här ofvan i detta ämne yttrat.

Särskilda anvisningar till ledning vid taxeringen.

1:o).

Inkomst af fast egendom.

I. I andra stycket har utskottet ansett sista punkten böra utgå, då ett särskildt framhållande af den inverkan, som planteringar och parkanläggningar kunna utöfva vid uppskattningen af bostadsförmåns värde, möjligen kunde befaras i tillämpningen medföra, att befintligheten af dessa förmåner komme att i alltför hög grad verka höjning i uppskattningen.

Då afdrag för den värdeminskning, som byggnader årligen undergå genom slitning, enligt förordningen skulle medgifvas ej allenast vid beräkning af inkomst af jordbruk och dess binäringar utan äfven med afseende å inkomst af annan fastighet än jordbruksfastighet med därå uppförda byggnader, har utskottet ansett andra stycket från slutet i afdelningen II böra uppflyttas och placeras såsom sista stycke i afdelningen I.

I sammanhang härmed har utskottet företagit en omformulering i syfte att tydliggöra, att rätten till afdrag enligt ifrågavarande bestämmelser icke är ovillkorlig utan bör vara beroende på pröfning i hvarje särskildt fall af frågan, huruvida byggnad är underkastad värdeminskning genom slitning och till hvilken procent af byggnadens värde denna skäligen bör beräknas hafva under näst föregående år uppgått.

II. Utskottet har ansett svårigheter vid tillämpningen kunna befaras genom bestämmelserna dels därom, att om tjänare sysselsättes både för den skattskyldiges eller hans familjs personliga uppassning och i hans näring, såsom inkomst skall upptagas endast skälig andel af hvad som för tjänaren tillgodogöres, dels ock därom, att såsom kostnader för jordbruksfastighets brukande och skötsel skola komma i betraktande utgifter för lön och underhåll åt arbetspersonal, i den mån den användes för jordbruket och dess binäringar. För att utmärka, att exempelvis kostnad för tjänare, som äro anställda för biträde i skattskyldigs näring men dessutom i någon ringa omfattning användas för personlig uppassning, icke skall behöfva uppdelas utan få i sin helhet afdragas vid beräkningen af den inkomst

närings lämnat, har en ändring i redigeringen af hithörande bestämmelser föreslagits af utskottet.

III. Vid granskning af de föreslagna bestämmelserna om hvad som till inkomst af skogsbruk skall hänföras, har utskottet funnit, att därest den, som under mer än tio år ägt skogsfastighet och under tiden sparat skogen, sedermera säljer fastigheten jämte skogsbeståndet, någon beskattningsbar inkomst af skogsbruk icke skulle anses hafva tillfallit säljaren, samt att köparen, därest han omedelbart afverkar skogen, skulle blifva berättigad till afdrag vid inkomstberäkningen för den minskning i värde skogen genom afverkningen lidit, till följd hvaraf skatteplikten äfven för köparen skulle bortfalla eller reduceras till ett obetydligt belopp. För den afverkade skogen skulle i detta fall ingen eller ringa skatt komma att utgöras, under det att, om säljaren sålt endast afverkningsrätten eller själf afverkat, full skatt kommit att utgå. För att förebygga de missbruk, hvartill en sådan olikhet i beskattningen lätt kunde gifva anledning, och genomföra önskvärd jämnhet i beskattningen för angifna och andra likartade fall, har utskottet ansett sig böra fullständiga första stycket i afdelningen III.

De föreslagna bestämmelserna angående rättighet till afdrag för möjligen uppkommen minskning i visst för skogen gällande s. k. ingångsvärde hafva visserligen förefallit utskottet tämligen svårtillämpliga; men då särskilda normer för skogsinkomstens beräkning icke kunna i skatteförordningen undvaras, samt emot rättvisan i de föreslagna beskattningsgrunderna icke förekommit annan anmärkning än den, som föranledt det här ofvan omförmälda tillägget till öfvergångsbestämmelsen, har utskottet ansett sig böra förorda bifall till afdelningen III utan annan ändring än här ofvan angifvits.

V. I denna afdelning har utskottet ansett sig böra föreslå en redaktionsförändring, till hvilken någon motivering icke torde vara erforderlig.

2:o).

Inkomst af tjänst eller pension.

De redaktionsförändringar, utskottet haft att föreslå såväl i rubriken till detta moment som i dess text, äro beroende af den föreslagna ändringen i 7 § 3:o a) af författningsförslaget.

4:o).

Inkomst från bolag m. m.

Vid granskning af förslaget i denna del har kammarrätten anmärkt, att då utdelning från aktiebolag eller solidariskt bankbolag här förklaras vara beskattningsbar »utan hänsyn till hvilka bolagets tillgångar som användts till utdelningen», detta skulle kunna tolkas på det sätt, att äfven en vid bolags upphörande eller inskränkning af dess verksamhet företagen utdelning af aktiekapital eller eljest af kapital, som inbetalts af bolagets delägare, skulle blifva föremål för beskattning.

Chefen för finansdepartementet har i anledning häraf på anförda skäl förklarat sig anse, att den af kammarrätten gjorda erinran icke syntes påkalla omformulering af ifrågavarande punkt. Frågan har emellertid upptagits i motionen I: 78 af greve G. Lagerbjelke, som påyrkat omformulering i det af kammarrätten angifna hänseendet.

Utskottet, som delar motionärens uppfattning, att sådan utbetalning till aktieägare, som sker med anlitan af aktiekapitalet, icke bör anses utgöra beskattningsbar inkomst för aktieägaren, har emellertid ansett det kunna befaras, att, därest i anvisningarna skulle införas särskildt stadgande af det i motionen angifna innehåll, detta skulle kunna så tolkas, att, då vid bolags upplösning tillgångarna i bolaget fördelas mellan aktieägarna, den del af de utbetalda medlen, som ej tagits från aktiekapitalet och ej heller utgöres af vinstmedel, borde i likhet med dessa senare blifva föremål för inkomstbeskattning; och har utskottet på grund häraf och med afseende å hvad departementschefen i ämnet anført, funnit yrkandet om ändring i förevarande del af anvisningarna icke böra bifallas.

5:o).

Vissa afdrag vid inkomstens uppskattning.

De ändringar, som i detta moment föreslagits af utskottet, äro beroende af de föreslagna ändringarna i 7 § 3:o a) samt 10 och 11 §§ af förordningen.

6:o).

Uppskattning af förmögenhet.

Den i första stycket å sid. 26 i Kungl. Maj:ts proposition förekommande punkt, som inledes med orden »Denna grund för uppskattningen» synes, såsom icke öfverensstämmande med förordningens föreskrifter, böra utgå.

Bevillningsutskottet hemställer alltså,

1:o) att Riksdagen, med förklarande att Kungl. Maj:ts förevarande förslag till förordning om inkomst- och förmögenhetsskatt icke kunnat oförändradt bifallas, måtte antaga samma förslag med de ändringar och tilllägg, utskottets härvid såsom bilaga fogade författningsförslag utvisar;

2:o) att Riksdagen ville hos Kungl. Maj:t anhålla, det Kungl. Maj:t täcktes låta utreda, på hvad sätt sådan ändring i fråga om beräkningen af bolags kapital, som i herr Danströms ofvan omförmälda motion blifvit ifrågasatt, lämpligen må, med beaktande af de synpunkter utskottet i detta afseende här ofvan framhållit, kunna genomföras, samt därefter för Riksdagen framlägga det förslag i ämnet, hvartill utredningen må kunna föranleda;

3:o) att de i detta betänkande behandlade motioner

- a) I: 76 af herr *Bergström*,
- b) I: 77 » grefve *Douglas*,
- c) I: 78 » » *Lagerbjelke*,
- d) I: 79 » herr *Johan Östberg*,
- e) I: 80 » herrar *Lindblad* och *Gustafsson*,
- f) I: 82 » herr *Fahlbeck*,
- g) I: 84 » » *Clason*,
- h) I: 86 » » *Danström*,

- i)* II: 285 af herr *Åkesson*,
- k)* II: 286 » » *Canell* m. fl.,
- l)* II: 287 » » *Palme*,
- m)* II: 288 » herrar *Christiernson* och *Åberg*,
- n)* II: 289 » herr *Nilsson* i Malmö,
- o)* II: 290 » » *Olausson*,
- p)* II: 291 » » *Jonsson* i Hökhult m. fl. och
- r)* II: 292 » » *Karlsson* i Fjäl

måtte få anses besvarade genom hvad utskottet här ofvan under 1:o) och 2:o) hemställt.

Stockholm den 27 maj 1910.

På bevillningsutskottets vägnar:

ALEXIS HAMMARSTRÖM.

Bilaga.

Förslag

till

Förordning om inkomst- och förmögenhetsskatt.

1 KAP.

Allmänna bestämmelser.

1 §.

Till staten erläggas inkomstskatt och förmögenhetsskatt enligt bestämmelserna i denna förordning. Dessa skatter utgå på grund af taxering, som verkställas i den ordning och med ledning af de uppgifter, hvarom särskildt är stadgadt.

2 §.

1 mom. Skattskyldigheten för inkomst enligt denna förordning afser den inkomst, som åtnjutits under det nästföregående kalenderåret eller, då räkenskapsår icke sammanfaller med kalenderår, det räkenskapsår, som gått till ända närmast före den 1 mars det år, taxeringen sker.

2 mom. Skattskyldigheten för förmögenhet afser likaledes nästföregående år, och skall för taxeringen fastställas värdet af förmögenheten den 31 december nästföregående år eller för fall, som i 1 mom. senast omförmäles, vid utgången af det räkenskapsår, som där är sagdt.

Kungl. Maj:ts förslag.

Utskottets förslag

2 KAP.

Om skyldighet att erlägga inkomstskatt.

3 §.

1 mom. Skyldig att erlägga inkomstskatt är:

a) svensk medborgare, som är eller bör vara i riket mantalsskrifven: för den inkomst, han åtnjutit, vare sig här eller från utrikes ort;

b) svensk medborgare, som icke är eller bör vara i riket mantalsskrifven:

för den inkomst, han härifrån åtnjutit;

c) utlänning:

för inkomst af här belägen fast egendom eller af näring, som här bedrifvits, för härifrån uppburen lön eller pension samt för utdelning å aktier i svenska aktiebolag och å lotter i solidariska bankbolag;

skolande utlänning, som på grund af vistelse här i riket för annat ändamål än idkande af studier är eller bör vara härstädes mantalsskrifven, erlägga inkomstskatt jämväl för annan inkomst, som af honom här förvärfvats eller härifrån åtnjutits, äfvensom för inkomst, som, utifrån införd, af honom här användts.

2 mom. Inkomstskatt erlägges vidare af:

a) inländska aktiebolag, solidariska bankbolag och sådana bolag, som enligt särskild författning äro skyldiga att afstå sin vinst, samfund, stiftelser, verk och inrättningar, föreningar för ekonomisk verksamhet och andra inländska juridiska personer:

för all inkomst, vare sig den förvärfvats här eller utom riket; äfvensom

2 mom. Inkomstskatt erlägges vidare af:

a) inländska aktiebolag, solidariska bankbolag och sådana bolag, som enligt särskild författning äro skyldiga att afstå sin vinst, samfund, stiftelser, verk och inrättningar, föreningar för ekonomisk verksamhet och andra inländska juridiska personer, därunder inbegripna ägare af för gemensamt behof afsatta s. k. besparingskogar och andra likartade samfälligheter, som förvaltas själfständigt för delägarnas gemensamma räkning;

för all inkomst, vare sig den förvärfvats här eller utom riket; äfvensom

Kungl. Maj:ts förslag.

b) utländska aktiebolag och andra utländska bolag:

för inkomst af här belägen fast egendom eller af näring, som bolaget här bedrifvit, samt för utdelning å aktier i svenska aktiebolag och å lotter i solidariska bankbolag.

Utskottets förslag.

b) utländska aktiebolag och andra utländska bolag:

för inkomst af här belägen fast egendom eller af näring, som bolaget här bedrifvit, samt för utdelning å aktier i svenska aktiebolag och å lotter i solidariska bankbolag.

4 §.

Vanliga handelsbolag, kommanditbolag, enkla bolag och rederier, som ej äro aktiebolag, taxeras icke, utan hänföres deras inkomst till de särskilda delägarnas inkomst med belopp, som för en hvar motsvarar hans andel af bolagets inkomst.

5 §.

1 mom. Från inkomstskatt frikallas, i den mån här nedan sägs:

a) medlem af konungaätten:

för af staten anvisadt anslag samt för inkomst af kapital;

b) olönad svensk konsul:

för annan inkomst än den, han härifrån åtnjutit;

c) främmande makts härvarande beskickning och konsulat tillhörande person jämte betjäning:

om han icke är svensk medborgare:

för annan inkomst än inkomst af här belägen fast egendom eller af näring, som han här bedrifvit, samt härifrån uppuren lön eller pension; dock att person tillhörande olönadt konsulat icke är frikallad från utgörande af inkomstskatt för utdelning å aktier i svenska aktiebolag och å lotter i solidariska bankbolag;

om han är svensk medborgare:

för den inkomst, han åtnjutit af sin tjänst hos den främmande makten;

d) utlänning eller i utlandet bosatt svensk undersåte, hvilken gifvit eller medverkat vid offentlig föreställning, som afses i förordningen angående bevillningsafgifter för särskilda förmåner och rättigheter den 23 oktober 1908:

Kungl. Maj:ts förslag.

Utskottets förslag.

för inkomst af föreställning, för hvilken dylik afgift utgjorts eller befrielse från afgift jämlikt förordningens 4 § 10 mom. åtnjutits; samt

e) lappallmogen:

e) lappallmogen:

för inkomst af renskötsel.

för inkomst af renskötsel.

2 mom. Följande juridiska personer erlægga icke inkomstskatt:

2 mom. Följande juridiska personer erlægga icke inkomstskatt:

a) staten;

a) staten;

b) landsting, hushållningssällskap, kommuner och andra menigheter;

b) landsting, hushållningssällskap, kommuner och andra menigheter;

c) kyrkor, akademier och vetenskapliga samfund, allmänna undervisningsverk, stipendiefonder, pensionsanstalter, sjuk- och fattigvårdsinrättningar jämte andra fromma stiftelser;

c) kyrkor, akademier och vetenskapliga samfund, allmänna undervisningsverk, stipendiefonder, pensionsanstalter, sjuk- och fattigvårdsinrättningar jämte andra fromma stiftelser;

d) allmänna hypoteksbanken, konungariket Sveriges stadshypotekskassa, allmänna hypotekskassan för Sveriges städer och hypoteksföreningar;

d) allmänna hypoteksbanken, konungariket Sveriges stadshypotekskassa, allmänna hypotekskassan för Sveriges städer och hypoteksföreningar;

e) järnkontoret, så länge kontorets vinstmedel användas till allmänt nyttiga ändamål och kontoret icke lämnar utdelning åt sina delägare; samt

e) järnkontoret, så länge kontorets vinstmedel användas till allmänt nyttiga ändamål och kontoret icke lämnar utdelning åt sina delägare; samt

f) sparbanker, som afses i lagen den 29 juli 1892, och sådana inländska ränte- och kapitalförsäkringsanstalter, hvilka afse att bereda vinst endast åt insättare.

f) sparbanker, som afses i lagen den 29 juli 1892 och hvilkas reservfond vid senaste bokslut icke uppgått till fem procent af insättarnas fordran.

3 KAP.

Om grunderna för taxering af inkomst.

6 §.

Såsom inkomst enligt denna förordning skola, med undantag och efter afdrag, som här nedan i detta kapitel stadgas, taxeras skattskyldigs

*Kungl. Maj:ts förslag.**Utskottets förslag.*

samfällda årsintäkter i penningar eller penningars värde, vare sig de härflutit af fast egendom, af kapital eller af arbete.

Förmån af bostad äfvensom hvad skattskyldig för sin och sin familjs räkning direkt tillgodogjort sig från egen jordbruks- eller annan näring eller eljes af förnödenheter och varor, som han fört i handel eller tillverkat, skola följaktligen äfven räknas såsom inkomst.

7 §.

Vid den uppskattning, som för taxeringen äger rum, hänföras:

1:o) till inkomst af *fast egendom*:

a) inkomst, som af ägare, med ägare likställd innehafvare eller brukare åtnjutits under form af hyresfri bostad eller arrende eller hyra;

b) inkomst af å fast egendom här i riket bedrifvet jordbruk med dess binäringar;

c) inkomst af skogsbruk här i riket;

d) inkomst, som förvärfvats genom upplåtelse åt någon af rätt att i visst afseende tillgodogöra sig eller nyttja fast egendom eller del däraf eller genom försäljning af vissa egendomens beståndsdelar, såsom torf, sten, grus, lera o. d.;

e) frälseränta och annan afgäld af fast egendom, därunder inbegripet krono- och kyrkotionde eller ersättning därför, som åtnjutits af patronus ecclesiae; samt

f) inkomst, som åtnjutits från fast egendom i utlandet;

2:o) till inkomst af *kapital*:

a) ränta af utlånade eller i räntebärande obligationer nedlagda eller hos penningförvaltande verk eller enskilda insatta penningar;

b) utdelning å aktier i inländska aktiebolag eller å lotter i solidariska bankbolag; samt

c) utdelning å aktier i utländska aktiebolag;

3:o) till inkomst af *arbete*:

a) inkomst af tjänst eller pension;

b) inkomst af rörelse eller yrke, så vidt den icke enligt hvad här ofvan är sagdt skall upptagas såsom inkomst af fast egendom;

c) vinster af tillfällig natur, därunder inbegripen vinst å icke yrkes-

3:o) till inkomst af *arbete*:

a) inkomst af *arbetsanställning*, tjänst eller pension;

b) inkomst af rörelse eller yrke, så vidt den icke enligt hvad här ofvan är sagdt skall upptagas såsom inkomst af fast egendom;

c) vinster af tillfällig natur, därunder inbegripen vinst å icke yrkes-

Kungl. Maj:ts förslag.

mässig afyttring af fast eller lös egendom, som förvärfvats genom köp eller byte och varit i säljarens ägo, om det är fast egendom, under mindre än tio år och eljes under mindre än fem år, dock efter afdrag af möjligen liden förlust å andra likartade affärer;
d) all annan skattepliktig intäkt, som ej är att hänföra till inkomst af fast egendom eller af kapital.

8 §.

Såsom inkomst taxeras icke:
 hvad som förvärfvats genom gifto- rätt, arf eller testamente eller i hem- följd, morgongåfva eller fördel af oskiftadt bo eller ock genom gåfva; dock taxeras såsom inkomst perio- disk under stöd, därför gifvaren enligt bestämmelserna här nedan i detta kapitel är berättigad till afdrag;
 vinst å icke yrkesmässig afytt- ring af fast eller lös egendom, som tillfallit säljaren annorledes än genom köp eller byte eller ock af honom förvärfvats genom köp eller byte och varit i hans ägo, om det är fast egen- dom, tio år eller därutöfver och eljes fem år eller därutöfver;
 hvad som erhållits såsom vinst- utdelning å insatser i föreningar för ekonomisk verksamhet;
 ersättning för skada till följd af olycksfall i arbete, så ock hvad som eljes på grund af sjuk- eller

Bih. till Riksd. Prot. 1910. 5 Saml.

Utskottets förslag.

mässig afyttring af fast eller lös egendom, som förvärfvats genom köp eller byte och varit i säljarens ägo, om det är fast egendom, under mindre än tio år och eljes under mindre än fem år, dock efter afdrag af möjligen liden förlust å andra likartade affärer;
d) all annan skattepliktig intäkt, som ej är att hänföra till inkomst af fast egendom eller af kapital.

8 §.

Såsom inkomst taxeras icke:
 hvad som förvärfvats genom gifto- rätt, arf eller testamente eller i hem- följd, morgongåfva eller fördel af oskiftadt bo eller ock genom gåfva; dock taxeras såsom inkomst perio- disk under stöd, därför gifvaren enligt bestämmelserna här nedan i detta kapitel är berättigad till afdrag;
 vinst å icke yrkesmässig afytt- ring af fast eller lös egendom, som tillfallit säljaren annorledes än genom köp eller byte eller ock af honom förvärfvats genom köp eller byte och varit i hans ägo, om det är fast egen- dom, tio år eller därutöfver och eljes fem år eller därutöfver;
 hvad som erhållits såsom vinst- utdelning å insatser i föreningar för ekonomisk verksamhet;
 ersättning för skada till följd af olycksfall i arbete, så ock hvad som eljes på grund af sjuk- eller

1 Afd. 26 Häft.

6

Kungl. Maj:ts förslag.

olycksfallsförsäkring tillfallit den försäkrade eller hans stärbhus;

kapital, som på grund af lif- eller kapitalförsäkring tillfallit den försäkrade eller hans stärbhus.

9 §.

Vid uppskattning af inkomst ur inkomstkälla, som i 7 § omförmäles, må afdrag ske för alla utgifter för inkomstens förvärfvande och bibehållande, såsom

Utskottets förslag.

olycksfallsförsäkring tillfallit den försäkrade eller hans stärbhus;

kapital, som på grund af lif- eller kapitalförsäkring tillfallit den försäkrade eller hans stärbhus;

hvad som af staten anvisats till bestridande af de med erhållna tjänster eller uppdrag förenade särskilda kostnader, såsom:

reskostnadsersättning;

å stat uppförd häst- och båtlega;

officerares lönetillägg för tjänstehästar samt furageersättning;

anslag till skrifmaterialier, kontorshyra och andra expenser;

traktamente för förrättning å annat ställe än tjänstemans eller i förrättningen deltagande persons vanliga boningsort;

arfvode eller traktamente för kommendering utom station;

fältaflöning under krigstid;

samt arfvode eller traktamente för deltagande i riksdag, statsrevision, kyrkomöte eller kommitté å annan ort än där arfvodes- eller traktaments-tagaren varit bosatt.

9 §.

Vid uppskattning af inkomst ur inkomstkälla, som i 7 § omförmäles, må, *utom i det fall, att ersättning för bestridande af särskilda med tjänst eller uppdrag förenade kostnader, hvarom i 8 § förmäles, blifvit af staten särskildt anvisad*, afdrag ske för alla utgifter för inkomstens förvärfvande och bibehållande, såsom

Kungl. Maj:ts förslag.

arrende- eller hyresafgift;
frälseränta och annan afgäld, som
det ålegat någon att utgöra såsom
ägare af fast egendom;

utgifter för fast egendoms bru-
kande och skötsel samt för under-
håll af fastighet och inventarier;

aflöning, kost och öfriga utgifter
för de i skattskyldigs verksamhet an-
vända biträden och arbetare;

kontors- och andra förvaltnings-
kostnader; äfvensom

kostnad för utöfning af veten-
skap, konst eller handaslöjd;

så ock för afgifter till pensions-,
änke- och pupill-, understöds- eller
annan sådan kassa, i hvilken det
ålegat någon på grund af hans tjänst
att vara delägare.

För värdeminskning å byggnader,
grufvor, inventarier och annan
dylik egendom, som användts i skatt-
skyldigs näring, må afdrag ske i den
ordning, som angifves i de vid denna
förordning fogade särskilda anvisningarna.

10 §.

Skattskyldig äge vidare rätt till
afdrag för:

ränta å gäld;

undantagsförmåner och hvad som
eljes utgifvits på grund af åtagande
eller annan förpliktelse att tid efter
annan utgifva visst belopp i pennin-
gar eller varor;

Utskottets förslag.

arrende- eller hyresafgift;
frälseränta och annan afgäld, som
det ålegat någon att utgöra såsom
ägare af fast egendom;

utgifter för fast egendoms bru-
kande och skötsel samt för under-
håll af fastighet och inventarier;

aflöning, kost och öfriga utgifter
för de i skattskyldigs verksamhet an-
vända biträden och arbetare;

kontors- och andra förvaltnings-
kostnader; äfvensom

kostnad för utöfning af veten-
skap, konst eller handaslöjd;

så ock för afgifter till pensions-,
änke- och pupill-, understöds- eller
annan sådan kassa, i hvilken det
ålegat någon på grund af hans tjänst
att vara delägare.

För värdeminskning å byggnader
äfvensom å grufvor, inventarier
och annan dylik egendom, som an-
vändts i skattskyldigs näring, må
afdrag ske i den ordning, som an-
gifves i de vid denna förordning fo-
gade särskilda anvisningarna.

10 §.

Skattskyldig äge vidare rätt till
afdrag för:

alla utskylder utom kronoutskylder;

ränta å gäld;

undantagsförmåner och hvad som
eljes utgifvits på grund af åtagande
eller annan förpliktelse att tid efter
annan utgifva visst belopp i pennin-
gar eller varor;

Kungl. Maj:ts förslag.

sådan förlust å skattskyldigs verksamhet, som ej är att hänföra till kapitalförlust; samt

försäkringspremier och andra afgifter, som utbetalats för den skattskyldiges eller hans hustrus lif-, kapital-, lifränte-, olycksfalls- eller sjukförsäkring äfvensom för pupillförsäkring, dock högst 200 kronor.

Svensk medborgare, som icke är i riket mantalsskrifven, äfvensom utlänning är ej berättigad till afdrag för försäkringspremier samt äge åtnjuta annat afdrag, hvarom här är fråga, endast för så vidt afdraget hänför sig till inkomst, för hvilken skatt skall här erläggas, eller verksamhet, som här utöfvats.

11 §.

Vid taxering af inkomst må afdrag icke ske:

för den skattskyldiges utskylder samt hans lefnadskostnader och därtill hänförliga utgifter, däri inbegripet hvad den skattskyldige till annan utbetalat såsom bidrag till dennes undervisning eller uppfostran eller eljes på grund af lagligen åliggande försörjningsplikt eller hvad han till understöd åt hemmavarande familjemedlemmar utgifvit;

för ränta å den skattskyldiges eget, i hans fasta egendom eller näring nedlagda kapital;

för hvad som användes till fast egendoms förbättring, tillökning af

Utskottets förslag.

sådan förlust å skattskyldigs verksamhet, som ej är att hänföra till kapitalförlust; samt

försäkringspremier och andra afgifter, som utbetalats för den skattskyldiges eller hans hustrus lif-, kapital-, lifränte-, olycksfalls- eller sjukförsäkring äfvensom för pupillförsäkring, dock högst 200 kronor.

Svensk medborgare, som icke är i riket mantalsskrifven, äfvensom utlänning är ej berättigad till afdrag för försäkringspremier samt äge åtnjuta annat afdrag, hvarom här är fråga, endast för så vidt afdraget hänför sig till inkomst, för hvilken skatt skall här erläggas, eller verksamhet, som här utöfvats.

11 §.

Vid taxering af inkomst må afdrag icke ske:

för den skattskyldiges *kronoutskylder* samt hans lefnadskostnader och därtill hänförliga utgifter, däri inbegripet hvad den skattskyldige till annan utbetalat såsom bidrag till dennes undervisning eller uppfostran eller eljes på grund af lagligen åliggande försörjningsplikt eller hvad han till understöd åt hemmavarande familjemedlemmar utgifvit;

för ränta å den skattskyldiges eget, i hans fasta egendom eller näring nedlagda kapital;

för hvad som användes till fast egendoms förbättring, tillökning af

Kungl. Maj:ts förslag.

inventarier eller kapitalafbetalning å skuld.

Har förening, som sträckt sin verksamhet utom medlemmarnas krets, lämnat sina kunder, vare sig de tillhört föreningen eller icke, pristillägg, rabatt eller annan sådan utdelning i förhållande till gjorda köp eller försäljningar, må afdrag för dylik utdelning icke äga rum, där ej utdelningen skett i omedelbart samband med köp eller försäljning, hvarpå utdelningen grundats, hvaremot förening, som icke sträckt sin verksamhet utom medlemmarnas krets, må åtnjuta afdrag för all utdelning, hvarom här sägs, för såvidt den utgått efter grunder, som varit före köpet eller försäljningen bestämda.

Utskottets förslag.

inventarier eller kapitalafbetalning å skuld.

Har förening, som sträckt sin verksamhet utom medlemmarnas krets, lämnat sina kunder, vare sig de tillhört föreningen eller icke, pristillägg, rabatt eller annan sådan utdelning i förhållande till gjorda köp eller försäljningar, må afdrag för dylik utdelning icke äga rum, där ej utdelningen skett i omedelbart samband med köp eller försäljning, hvarpå utdelningen grundats, hvaremot förening, som icke sträckt sin verksamhet utom medlemmarnas krets, må åtnjuta afdrag för all utdelning, hvarom här sägs, för såvidt den utgått efter grunder, som varit före köpet eller försäljningen bestämda.

4 KAP.

Om skyldighet att erlægga förmögenhetsskatt.

12 §.

Skyldiga att erlægga förmögenhetsskatt äro:

a) svenska medborgare, som äro eller böra vara i riket mantalsskrifna, samt

b) föreningar och samfund, hvilkas medlemmar icke på grund af medlemskapet äga del i föreningens eller samfundets förmögenhet, äfvensom stiftelser, samtliga dock endast för så vidt de jämlikt 2 kap. äro skyldiga att erlægga inkomstskatt:

12 §.

Skyldiga att erlægga förmögenhetsskatt äro:

a) svenska medborgare, som äro eller böra vara i riket mantalsskrifna, samt

b) föreningar och samfund, hvilkas medlemmar icke på grund af medlemskapet äga del i föreningens eller samfundets förmögenhet, *ägare af för gemensamt behof afsatta s. k. besparingssskogar, och andra likartade samfälligheter, som förvaltas själfständigt*

Kungl. Maj:ts förslag.

för all den förmögenhet, de äga, vare sig här eller å utrikes ort;

c) svenska medborgare, som icke äro eller böra vara i riket mantals-skrifna, samt utlänningar och utländska bolag:

för förmögenhet, som är här i riket nedlagd.

Medlem af konungaätten är frikallad från utgörande af förmögenhetsskatt.

Olönad svensk konsul är skattskyldig allenast för förmögenhet, som är här i riket nedlagd.

Utskottets förslag.

för delägarnas gemensamma räkning, äfvensom stiftelser, samtliga dock endast för så vidt de jämlikt 2 kap. äro skyldiga att erlægga inkomstskatt:

för all den förmögenhet, de äga, vare sig här eller å utrikes ort;

c) svenska medborgare, som icke äro eller böra vara i riket mantals-skrifna samt utlänningar och utländska bolag:

för förmögenhet, som är här i riket nedlagd.

Medlem af konungaätten är frikallad från utgörande af förmögenhetsskatt.

Olönad svensk konsul är skattskyldig allenast för förmögenhet, som är här i riket nedlagd.

5 KAP.

Om grunderna för taxering af förmögenhet.

13 §.

Såsom förmögenhet taxeras skattskyldigs tillgångar, i den mån de öfverstiga hans skulder.

Vid taxeringen skola såsom tillgångar upptagas:

1:o) fast egendom;

2:o) lös egendom, såsom

a) lefvande och döda inventarier;

b) grufvor, fartyg;

c) råämnen, varor och dylik lös egendom;

13 §.

Såsom förmögenhet taxeras skattskyldigs tillgångar, i den mån de öfverstiga hans skulder.

Vid taxeringen skola såsom tillgångar upptagas:

1:o) fast egendom;

2:o) lös egendom, såsom

a) lefvande och döda inventarier, därest värdet öfverstiger 3,000 kronor.

b) grufvor, fartyg;

c) råämnen, varor och dylik lös egendom;

Kungl. Maj:ts förslag.

d) penningar, aktier, lotter i solidariska bankbolag, andelar i bolag, föreningar för ekonomisk verksamhet och rederier, som ej äro aktiebolag, fordringar, obligationer och andra värdepapper;

e) patent- och förlagsrätter;

f) rätt till skogsafverkning å annans mark samt rätt till stenbrott eller därmed jämförlig rätt att i visst afseende tillgodogöra sig annans fasta egendom;

g) tomträtt äfvensom besittningsrätt till fast egendom, där innehafvaren ej enligt 15 § skall anses såsom ägare, så vida rättigheten är utan vederlag eller mot visst belopp en gång för alla upplåten för innehafvarens lifstid eller för tid, hvaraf vid nästföregående års utgång återstodo minst fem år;

h) rätt till ränta, afkomst af fast egendom eller annan stadigvarande förmån, som icke afses i 2:o) g), så vida rättigheten är förhandenvarande och bestämd att tillgodonjutas för den berättigades lifstid eller för tid, hvaraf vid nästföregående års utgång återstodo minst fem år.

Såsom tillgångar skola icke upptagas:

möbler, husgeråd, *smycken* och andra lösören, som äro afsedda för skattskyldigs och hans familjs personliga bruk;

konstverk, bok-, konst- och därmed jämförliga samlingar, så framt

Utskottets förslag.

d) penningar, aktier, lotter i solidariska bankbolag, andelar i bolag, föreningar för ekonomisk verksamhet och rederier, som ej äro aktiebolag, fordringar, obligationer och andra värdepapper *äfvensom smycken*;

e) patent- och förlagsrätter;

f) rätt till skogsafverkning å annans mark samt rätt till stenbrott eller därmed jämförlig rätt att i visst afseende tillgodogöra sig annans fasta egendom;

g) tomträtt äfvensom besittningsrätt till fast egendom, där innehafvaren ej enligt 15 § skall anses såsom ägare, så vida rättigheten är utan vederlag eller mot visst belopp en gång för alla upplåten för innehafvarens lifstid eller för tid, hvaraf vid nästföregående års utgång återstodo minst fem år;

h) rätt till ränta, afkomst af fast egendom eller annan stadigvarande förmån, som icke afses i 2:o) g), så vida rättigheten är förhandenvarande och bestämd att tillgodonjutas för den berättigades lifstid eller för tid, hvaraf vid nästföregående års utgång återstodo minst fem år.

Såsom tillgångar skola icke upptagas:

möbler, husgeråd och andra *inre* lösören, som äro afsedda för skattskyldigs och hans familjs personliga bruk;

konstverk, bok-, konst- och därmed jämförliga samlingar, så framt

Kungl. Maj:ts förslag.

ej ägaren med dem drifver handel eller yrkesmässigt håller dem för allmänheten tillgängliga;

kapitalvärdet af undantagsförmåner och pension äfvensom af annan förmån, hvilken åtnjutes på grund af ett förutvarande tjänsteförhållande;

rätt till ränta, afkomst eller förmån, som är bestämd att tillgodonjutas för den berättigades lifstid, där värdet af hvad han årligen må i sådant afseende åtnjuta understiger 1,000 kronor;

rätt till förmögenhet, hvaraf en annan för närvarande åtnjuter afkastningen.

Utskottets förslag.

ej ägaren med dem drifver handel eller yrkesmässigt håller dem för allmänheten tillgängliga;

kapitalvärdet af undantagsförmåner och pension äfvensom af annan förmån, hvilken åtnjutes på grund af ett förutvarande tjänsteförhållande;

rätt till ränta, afkomst eller förmån, som är bestämd att tillgodonjutas för den berättigades lifstid, där värdet af hvad han årligen må i sådant afseende åtnjuta understiger 1,000 kronor;

rätt till förmögenhet, hvaraf en annan för närvarande åtnjuter afkastningen.

14 §.

Till skuld hänföres kapitalvärdet af förpliktelse, hvilken innefattar skyldighet att för tid, som är beroende af varaktigheten af en eller flera personers lif, eller för tid, som icke understiger fem år, utgifva visst belopp i penningar eller varor. Enahanda gäller, där förpliktelsen afser upplåtelse för tid, som nu är sagd, af annan förmån, hvilken kan i penningar uppskattas.

Skattskyldig, som i 12 § c) sägs, har rätt till afdrag allenast för sådan skuld, som häftar vid hans här i riket nedlagda förmögenhet.

15 §.

I afseende på skyldighet att erlægga förmögenhetsskatt skall såsom *ägare* anses:

a) innehafvare af fideikommisssegendom, af jordegendom, hvilken besittes med stadgad åborätt eller är af allmän myndighet eller af stiftelse till begagnande mot lifstidsstädja upplåten, och af sådan ofri tomt, hvarifrån innehafvaren ej må skiljas, så länge han erlägger tomtören eller utan att vederbörlig lösen gifves;

b) efterlevfande make, som på grund af inbördes testamente besitter förmögenhet, så ock den, som på grund af testamente eller annorledes är

*Kungl. Maj:ts förslag.**Utskottets förslag.*

för sin lifstid berättigad åtnjuta afkastningen af förmögenhet, hvartill äganderätten tillagts hans bröstarfvinge eller bröstarfvinges afkomling.

16 §.

Till grund för uppskattningen af förmögenhet lägges, med iakttagande af här nedan meddelade närmare bestämmelser, saluvärdet af de i förmögenheten ingående tillgångar, som utgöra föremål för taxering.

Fast egendom, frälseränta inbegripen, som nästföregående år varit åsatt taxeringsvärde, upptages till detta värde; dock att, om sådant värde då icke varit åsatt eller omständighet inträffat, som enligt bevillningsförordningen kan under en taxeringsperiod påkalla förändrad värdering, fastigheten upptages till det taxeringsvärde, som under löpande året bestämmes.

Fordran, som ej är förfallen och därå ränta ej skall *gäldas* före förfallodagen, uppskattas till det belopp, som efter en räntefot af fem för hundra om året utgör fordringens närvarande värde. Detta värde beräknas enligt den vid denna förordning fogade tabellen I. Annan fordran upptages till det belopp, hvarå den lyder. Osäker fordran upptages icke.

Annan för evärdlig tid utgående ränta, afkomst eller förmån än frälseränta uppskattas till tjugu gånger det belopp, hvartill den uppgått nästföregående år.

Bih. till Riksd. Prot. 1910. 5 Saml.

16 §.

Till grund för uppskattningen af förmögenhet lägges, med iakttagande af här nedan meddelade närmare bestämmelser, saluvärdet af de i förmögenheten ingående tillgångar, som utgöra föremål för taxering.

Fast egendom, frälseränta inbegripen, som nästföregående år varit åsatt taxeringsvärde, upptages till detta värde; dock att, om sådant värde då icke varit åsatt eller omständighet inträffat, som enligt bevillningsförordningen kan under en taxeringsperiod påkalla förändrad värdering, fastigheten upptagas till det taxeringsvärde, som under löpande året bestämmes.

Fordran, som ej är förfallen och därå ränta ej skall *beräknas för tiden* före förfallodagen, uppskattas till det belopp, som efter en räntefot af fem för hundra om året utgör fordringens närvarande värde. Detta värde beräknas enligt den vid denna förordning fogade tabellen I. Annan fordran upptages till det belopp, hvarå den lyder. Osäker fordran upptages icke.

Annan för evärdlig tid utgående ränta, afkomst eller förmån än frälseränta uppskattas till tjugu gånger det belopp, hvartill den uppgått nästföregående år.

1 Afđ. 26 Häft.

Kungl. Maj:ts förslag.

Kapitalvärdet af på lifstid eller viss tid utgående ränta, afkomst eller förmån uppskattas efter det belopp, rättigheten motsvarat nästföregående år, och en räntefot af fem för hundra om året enligt de vid denna förordning fogade tabellerna II, III och IV.

Kapitalvärdet af förpliktelse, därför afdrag enligt 14 § äger rum, bestämmes efter den grund, som gäller för uppskattningen af kapitalvärdet af motsvarande fordran eller rättighet. Är förpliktelsen beroende af varaktigheten af flera personers lif sålunda, att förpliktelsen upphör vid den först aflidnes fränfalle, bestämmes kapitalvärdet efter den äldstes lefnadsålder. Fortfar däremot förpliktelsen oförändrad till den sist aflidnes fränfalle, beräknas värdet efter den yngstes ålder.

Utskottets förslag.

Kapitalvärdet af på lifstid eller viss tid utgående ränta, afkomst eller förmån uppskattas efter det belopp, rättigheten motsvarat nästföregående år, och en räntefot af fem för hundra om året enligt de vid denna förordning fogade tabellerna II, III och IV.

Kapitalvärdet af förpliktelse, därför afdrag enligt 14 § äger rum, bestämmes efter den grund, som gäller för uppskattningen af kapitalvärdet af motsvarande fordran eller rättighet. Är förpliktelsen beroende af varaktigheten af flere personers lif sålunda, att förpliktelsen upphör vid den först aflidnes fränfalle, bestämmes kapitalvärdet efter den äldstes lefnadsålder. Fortfar däremot förpliktelsen oförändrad till den sist aflidnes fränfalle, beräknas värdet efter den yngstes ålder.

6 KAP.

Om beräkning af inkomst- och förmögenhetsskatt.

17 §.

Inkomstskatt och förmögenhetsskatt utgå i en summa efter ett med afseende på inkomstens och förmögenhetens storlek *taxeradt belopp*.

Inkomsten ingår däri med sitt enligt de i 3 kap. angifna grunderna uppskattade belopp.

För beskattning af förmögenheten upptages i det taxerade beloppet

17 §.

Inkomstskatt och förmögenhetsskatt utgå i en summa efter ett med afseende på inkomstens och förmögenhetens storlek *taxeradt belopp*.

Inkomsten ingår däri med sitt enligt de i 3 kap. angifna grunderna uppskattade belopp.

För beskattning af förmögenheten upptages i det taxerade beloppet

Kungl. Maj:ts förslag.

en tredjedel af förmögenhetens till fem procent beräknade afkastning eller således en sextiondedel af den uppskattade förmögenheten.

Inkomsten och en sextiondedel af förmögenheten utgöra följaktligen tillsammans det taxerade beloppet. Detta utföres i fulla hundratal kronor, så att öfverskjutande belopp, som icke uppgår till fullt hundratal, bortfaller.

Utskottets förslag.

en sextiondedel af den uppskattade förmögenheten.

Inkomsten och en sextiondedel af förmögenheten utgöra följaktligen tillsammans det taxerade beloppet. Detta utföres i fulla hundratal kronor, så att öfverskjutande belopp, som icke uppgår till fullt hundratal, bortfaller.

18 §.

Skyldighet att erlägga inkomst- och förmögenhetsskatt inträder för svensk medborgare, som är här i riket mantalsskrifven, när det enligt 17 § taxerade beloppet eller, i fråga om äkta makar, de för dem båda taxerade beloppen sammanräknade uppgå till 800 kronor; dock att skyldighet att erlägga förmögenhetsskatt inträder vid ett taxerad belopp af 100 kronor, när detta grundar sig på sådan för beskattning af förmögenhet verkställd beräkning, som i 17 § omförmäles.

Om det taxerade beloppet understiger 6,000 kronor, utgår för skattskyldig, som nu är nämnd, inkomst- och förmögenhetsskatten med följande procent af det taxerade beloppet, nämligen:

för ett taxerad belopp, ej öfverstigande 900 kronor	med	0,4 %
» » » » öfverstigande 900 » men ej 1,100 kronor »	»	0,6 %
» » » » » 1,100 » » » 1,400 » »	»	0,8 %
» » » » » 1,400 » » » 1,700 » »	»	1 %
» » » » » 1,700 » » » 2,000 » »	»	1,2 %
» » » » » 2,000 » » » 2,500 » »	»	1,4 %
» » » » » 2,500 » » » 3,000 » »	»	1,6 %
» » » » » 3,000 » » » 3,600 » »	»	1,8 %
» » » » » 3,600 » » » 4,500 » »	»	2 %
» » » » » 4,500 »	»	2,2 %

För annan enskild skattskyldig än svensk medborgare, som är här i riket mantalsskrifven, samt för andra juridiska personer än inländska aktiebolag och solidariska bankbolag inträder skatteplikten, så snart det taxerade beloppet uppgår till 100 kronor. Inkomst- och förmögenhetsskatten utgår

*Kungl. Maj:ts förslag.**Utskottets förslag.*

för dessa skattskyldiga med 2,25 procent af det taxerade beloppet, så vidt detta understiger 6,000 kronor.

Om det taxerade beloppet uppgår till eller öfverstiger 6,000 kronor, utgår för skattskyldiga, som i denna paragraf afses, inkomst- och förmögenhetsskatten med en krona för hvarje fullt hundratal af ett belopp, som beräknas efter följande grunder:

6,000 kronor af det taxerade beloppet ökas med 125 %/o,	
den del af det taxerade beloppet, som öfverstiger	
6,000 kronor men icke 8,000 kronor, ökas med 200 %/o	
8,000 » » » 12,000 » » » 250 %/o	
12,000 » » » 20,000 » » » 300 %/o	
20,000 » » » 30,000 » » » 350 %/o	
30,000 » » » 50,000 » » » 400 %/o	
50,000 » » » 80,000 » » » 450 %/o	
80,000 » » 500 %/o,	

dock att det beräknade belopp, hvarefter skatten skall utgå, icke må i något fall öfverstiga fem gånger det taxerade beloppet.

19 §.

1 mom. Å ort, där lefnadskostnaderna äro synnerligen höga i jämförelse med hvad de äro inom riket i allmänhet, må det taxerade beloppet minskas, för skattskyldig, hvilkens taxerade belopp icke öfverstiger 1,800 kronor, med högst 300 kronor, och för den, hvilkens taxerade belopp öfverstiger 1,800 kronor men icke 3,000 kronor, med högst 200 kronor. Afdrag, som nu är nämndt, skall gälla för orten i dess helhet.

2 mom. Skattskyldig, hvilkens taxerade belopp icke öfverstiger 6,000 kronor, äger vidare erhålla nedsättning i det taxerade beloppet med 100 kronor för hvarje af honom på grund af försörjningsplikt underhållet barn, hvars ålder vid början af det år, taxeringen sker, understiger femton år. För barn, som själf åtnjuter inkomst, äger dock skattskyldig tillgodonjuta afdrag, allenast såvida och i den mån barnets inkomst understiger 100 kronor.

3 mom. I enskilda fall, då skattskyldigs skatteförmåga är på grund af särskilda förhållanden (långvarig sjukdom, underhåll af närstående eller olyckshändelse), väsentligen nedsatt, må skattskyldig, hvilkens taxerade belopp icke öfverstiger 3,000 kronor, erhålla nedsättning i detta belopp med högst hälften. Om det taxerade beloppet icke öfverstiger 1,500 kro-

Kungl. Maj:ts förslag.

Utskottets förslag.

nor, må undantagsvis i fall, där särdeles ömmande omständigheter förekomma, fullständig befrielse från skatt medgifvas. Dock må den omständigheten, att skattskyldig har barn under femton år att försörja, ej gälla såsom grund för afdrag eller befrielse enligt detta moment.

4 mom. Det belopp, som återstår, sedan de i denna paragraf medgifna afdragen ägt rum, utföres i fulla tiotal kronor, så att öfverskjutande belopp, som icke uppgår till fullt tiotal, bortfaller. Inkomst- och förmögenhetsskatt för det sålunda utförda beloppet utgår efter den procent, som enligt 18 § gäller för det taxerade beloppet i dess helhet.

5 mom. Afdrag, hvarom i denna paragraf är fråga, må tillgodonjutas allenast af svensk medborgare, som är i riket mantalsskrifven.

20 §.

20 §.

Inkomstskatt af inländskt aktiebolag eller solidariskt bankbolag utgår dels med två kronor femtio öre för hvarje hundratal kronor af den taxerade inkomsten, dels ock därutöfver

för det belopp af inkomsten, som öfverstiger fem men icke tio procent af bolagets kapital, med en krona för hvarje hundratal kronor af nämnda inkomstbelopp,

för det belopp af inkomsten, som öfverstiger tio men icke femton procent af kapitalet, med två kronor för hvarje hundratal kronor af inkomstbeloppet, samt

för det belopp af inkomsten, som öfverstiger femton procent af kapitalet, med tre kronor för hvarje hundratal kronor af inkomstbeloppet.

Inkomstskatt af inländskt aktiebolag eller solidariskt bankbolag utgår, om den taxerade inkomsten icke öfverstiger fem procent af bolagets kapital, med två kronor femtio öre för hvarje hundratal kronor af det taxerade beloppet.

Om den taxerade inkomsten öfverstiger fem procent af bolagets kapital, utgår, för hvarje fullt hundratal kronor af det taxerade beloppet, inkomstskatten med följande belopp, nämligen:

		när den taxerade inkomsten öfverstiger	
5	men icke	5½ %	af kapitalet, med kronor 2: 55
5½	»	6	» » » » » 2: 60
6	»	6½	» » » » » 2: 65
6½	»	7	» » » » » 2: 70
7	»	7½	» » » » » 2: 75
7½	»	8	» » » » » 2: 80
8	»	8½	» » » » » 2: 85
8½	»	9	» » » » » 2: 90
9	»	9½	» » » » » 2: 95
9½	»	10	» » » » » 3: 00

Kungl. Maj:ts förslag.

Utskottets förslag.

		när den taxerade inkomsten öfverstiger						
	men icke	10 ¹ / ₂	% af kapitalet,	med kronor				
10	men icke	10 ¹ / ₂	% af kapitalet,	med kronor			3: 05	
10 ¹ / ₂	»	»	11	»	»	»	3: 10	
11	»	»	11 ¹ / ₂	»	»	»	3: 15	
11 ¹ / ₂	»	»	12	»	»	»	3: 20	
12	»	»	12 ¹ / ₂	»	»	»	3: 25	
12 ¹ / ₂	»	»	13	»	»	»	3: 30	
13	»	»	13 ¹ / ₂	»	»	»	3: 35	
13 ¹ / ₂	»	»	14	»	»	»	3: 40	
14	»	»	14 ¹ / ₂	»	»	»	3: 45	
14 ¹ / ₂	»	»	15	»	»	»	3: 50	
15	»	»	15 ¹ / ₂	»	»	»	3: 55	
15 ¹ / ₂	»	»	16	»	»	»	3: 60	
16	»	»	16 ¹ / ₂	»	»	»	3: 65	
16 ¹ / ₂	»	»	17	»	»	»	3: 70	
17	»	»	17 ¹ / ₂	»	»	»	3: 75	
17 ¹ / ₂	»	»	18	»	»	»	3: 80	
18	»	»	18 ¹ / ₂	»	»	»	3: 85	
18 ¹ / ₂	»	»	19	»	»	»	3: 90	
19	»	»	19 ¹ / ₂	»	»	»	3: 95	
19 ¹ / ₂	»	»	20	»	»	»	4: 00	
20	»	»	21	»	»	»	4: 05	
21	»	»	22	»	»	»	4: 10	
22	»	»	23	»	»	»	4: 15	
23	»	»	24	»	»	»	4: 20	
24	»	»	25	»	»	»	4: 25	
25	»	»	26	»	»	»	4: 30	
26	»	»	27	»	»	»	4: 35	
27	»	»	28	»	»	»	4: 40	
28	»	»	29	»	»	»	4: 45	
29	»	»	30	»	»	»	4: 50	
30	»	»	32	»	»	»	4: 55	
32	»	»	34	»	»	»	4: 60	
34	»	»	36	»	»	»	4: 65	
36	»	»	38	»	»	»	4: 70	
38	»	»	40	»	»	»	4: 75	
40	»	»	45	»	»	»	4: 80	

Kungl. Maj:ts förslag.

Utskottets förslag.

		när den taxerade inkomsten öfverstiger		
45	men icke	50	% af kapitalet, med kronor	4: 85
50	»	»	55 » » » » »	4: 90
55	»	»	60 » » » » »	4: 95
60	»	»	70 » » » » »	5: 00
70	»	»	80 » » » » »	5: 05
80	»	»	90 » » » » »	5: 10
90	»	»	100 » » » » »	5: 15
100			» » » » »	5: 20

Med kapital förstås det bolagets aktie- eller lottkapital, som varit inbetaladt vid början af nästföregående år eller, om kapitalet nästföregående år undergått förändring, medelstorleken däraf under samma år; och skall såsom inbetaladt kapital anses bolagets inregistrerade eller anmälda aktie- eller lottkapital, i den mån detsamma motsvarar verkligt, af delägarna gjordt tillskott; skolandet dock i hvarje fall aktie- eller lottkapital, som intill den 1 juli 1897 hos vederbörande myndighet inregistrerats eller anmäls såsom inbetaladt, såsom sådant tillskott anses.

Med kapital förstås det bolagets aktie- eller lottkapital, som varit inbetaladt vid början af nästföregående år eller, om kapitalet nästföregående år undergått förändring, medelstorleken däraf under samma år; och skall såsom inbetaladt kapital anses bolagets inregistrerade eller anmälda aktie- eller lottkapital, i den mån detsamma motsvarar verkligt af delägarna gjordt tillskott; skolandet dock i hvarje fall aktie- eller lottkapital, som intill den 1 juli 1897 hos vederbörande myndighet inregistrerats eller anmäls såsom inbetaladt, såsom sådant tillskott anses.

21 §.

Till ledning vid uträknande af inkomst- och förmögenhetsskatt utfärdar Kungl. Maj:t erforderliga tabeller.

7 KAP.

Om efterbeskattning.

22 §.

Har någon i uppgift eller upplysning, som afgifvits till ledning vid taxering, lämnat oriktigt meddelande eller har uppgiftspliktig underlåtit

Kungl. Maj:ts förslag.

Utskottets förslag.

affämna uppgift eller infordrad upplysning, och har däraf föranledts, att inkomst eller förmögenhet icke blifvit taxerad eller blifvit för lågt taxerad, skall, då sådant kommer till vederbörandes kännedom, särskild inkomst- och förmögenhetsskatt genom taxering påföras den skattskyldige till belopp, som genom berörda förfarande undandragits.

Efterbeskattning på grund af denna paragraf må icke ske senare än fem år efter det år, då inkomsten eller förmögenheten rätteligen bort taxeras. Har den skattskyldige afidit, påføres skatten hans dödsbo; dock att sådan påföring icke må ske senare än ett år efter utgången af det kalenderår, under hvilket bouppteckning blifvit ingifven för registrering eller förrättad af vederbörande domstol eller magistrat. Stärbhuset svare icke för skatten med mera än tillgångarna i boet. Är boet skiftadt, påføres bodelägare icke mera än hvad af skatten belöper å hans lott och i intet fall mera än hans lott i boet utgör.

8 KAP.

Om beskattningsort m. m.

23 §.

1 mom. Enskild skattskyldig taxeras enligt denna förordning:

å den ort, där han författningsenligt är eller bör vara mantalsskrifven.

Affiden persons inkomst och förmögenhet taxeras:

å den ort, där den afidne senast författningsenligt varit eller bort vara mantalsskrifven.

2 mom. Skattskyldig, som afses i 3 § 2 mom., taxeras enligt denna förordning:

å den ort, där vederbörande styrelse eller förvaltning har sitt säte eller där syssloman eller ombud är bosatt.

3 mom. I fall, då de här ofvan gifna reglerna icke äga tillämpning, sker taxeringen:

å den ort, där inkomsten hufvudsakligen förvärfvats eller, om taxeringen uteslutande afses förmögenhet, å den ort, där förmögenheten hufvudsakligen varit nedlagd;

dock att utrikes boende, här i riket icke mantalsskrifven skattskyldig, som åtnjutit lön från svenska statsverket, taxeras i Stockholms stad och Nikolai församling.

*Kungl. Maj:ts förslag.**Utskottets förslag.*

24 §.

1 mom. För afliden här i riket mantalsskrifven svensk medborgares inkomst och förmögenhet må taxeringsmyndighet kunna medgifva befrielse från inkomst- och förmögenhetsskatt, därest behållningen i boet ej öfverstigit 10,000 kronor samt den aflidne efterlämnat änka, oförsörjda barn eller andra stärbhusdelägare, som varit beroende af honom för sin försörjning.

2 mom. För inkomst- och förmögenhetsskatt, som påföres för afliden persons inkomst och förmögenhet, svare stärbhuset icke med mera än tillgångarna i boet. Är boet skiftadt, svare bodelägare icke för mera än hvad af skatten å hans lott belöper och i intet fall med mera än hans lott i boet utgör.

25 §.

1 mom. Är skattskyldig gift, skall i hans taxering enligt denna förordning inbegripas jämväl hustruns inkomst och förmögenhet; dock att i fall, där hustrun haft inkomst eller förmögenhet, som rättsligen varit från mannens förvaltning undantagen, hustrun skall taxeras därför.

Skulle i senare fallet afdrag, hvar till endera maken enligt 10 § är berättigad, öfverstiga dennes inkomst, må öfverskjutande beloppet afräknas från den andra makens behållna inkomst.

Afdrag enligt 19 § skall i fall, hvarom här sägs, bestämmas efter de för bägge makarna taxerade beloppen sammanräknade och fördelas på hvardera maken efter förhållandet mellan dennes taxerade belopp och summan af de för båda makarna taxerade beloppen.

Hafva makar blifvit särskildt taxerade, skall skatt ändock beräknas efter de för dem båda taxerade beloppen sammanräknade och påföras makarna efter storleken af hvarderas taxerade belopp.

2 mom. Skattskyldig taxeras för hemmavarande omyndigt barns förmögenhet, så framt icke barnet själf skall taxeras till inkomst- och förmögenhetsskatt.

26 §.

Hvad i afseende å skatteplikt är i denna förordning stadgadt om enskild skattskyldig gälle ock beträffande oskiftadt dödsbo efter honom. Beskattningsort är i sådant fall den ort, där enligt 23 § den aflidnes inkomst och förmögenhet skolat taxeras.

Kungl. Maj:ts förslag.

Utskottets förslag.

Såsom utländska bolag skola i denna förordning anses jämväl utländska försäkringsanstalter och föreningar äfvensom andra här i riket icke hemmahörande juridiska personer.

27 §.

Utan hinder af bestämmelserna i 3 § äger Konungen att, under förutsättning af ömsesidighet, med annat lands regering ingå öfverenskommelse, hvarigenom medborgare i det andra landet befrias från skattskyldighet här i riket för annan inkomst än inkomst af här belägen fast egendom eller af näring, som han här bedrifvit.

Sådan öfverenskommelse skall upphöra att gälla sex månader efter därförut skedd uppsägning.

Denna förordning skall lända till efterrättelse från och med den 1 januari 1911 och intill slutet af det år, under hvars lopp ny förordning i ämnet varder af Riksdagen fastställd.

Denna förordning skall lända till efterrättelse från och med den 1 januari 1911 och intill slutet af det år, under hvars lopp ny förordning i ämnet varder af Riksdagen fastställd, skolande likväl dels vid taxering åren 1911—1913 för sådan inkomst af här i riket bedrifvet skogsbruk, som härflyter från upplåtelse af afverkningsrätt till skog eller från afyttring af växande skog i samband med afyttring af fastigheten, inkomsten tagas till beskattning år 1911 med allenast en fjärdedel af det belopp, hvartill densamma enligt punkten 1:o) III af särskilda anvisningarna skolas

Kungl. Maj:ts förslag.

Utskottets förslag.

beräknas, år 1912 med hälften och år 1913 med tre fjärdedelar af det på enahanda sätt beräknade beloppet; allt försävidt skogen varit i den skattskyldiges ägo före ingången af år 1900, dels ock vid taxering år 1911 afdrag för utskylder enligt 10 § medgifvas allenast med afseende å halfva beloppet af de år 1910 erlagda utskylder af ifrågavarande slag.

Särskilda anvisningar till ledning vid taxeringen.

1:o).

Inkomst af fast egendom.

I. Värdet af *bostadsförmån*, som ägare, med ägare likställd innehafvare eller brukare af fast egendom åtnjuter å fastigheten, beräknas med ledning af i orten gällande hyrespris eller i saknad af tillfälle till sådan jämförelse efter annan grund, som taxeringsmännen finna tillämplig.

Uppskattningen hänför sig till den del af fastigheten, som faktiskt tages i anspråk såsom bostad för den skattskyldige och hans familj jämte betjäning eller eljes af den skattskyldige användes för ändamål, som närmast afse hans bekvämlighet och trefnad, såsom gästrum, lusthus, stall för lyxhästar, sommarvilla, jaktstuga o. d. *Plantering, parkanläggning o. d. tagas ock i betraktande vid inkomstens uppskattning.*

I. Värdet af *bostadsförmån*, som ägare, med ägare likställd innehafvare eller brukare af fast egendom åtnjuter å fastigheten, beräknas med ledning af i orten gällande hyrespris eller i saknad af tillfälle till sådan jämförelse efter annan grund, som taxeringsmännen finna tillämplig.

Uppskattningen hänför sig till den del af fastigheten, som faktiskt tages i anspråk såsom bostad för den skattskyldige och hans familj jämte betjäning eller eljes af den skattskyldige användes för ändamål, som närmast afse hans bekvämlighet och trefnad, såsom gästrum, lusthus, stall för lyxhästar, sommarvilla, jaktstuga o. d.

Kungl. Maj:ts förslag.

I skattskyldigs inkomst inberäknas icke hyresvärdet af lägenheter, som begagnas såsom bostad af den i hans näring anställda tjänste- och arbetspersonalen, likasom å andra sidan afdrag icke får göras för hyresvärdet såsom omkostnad. I den mån sådan personal är anställd för den skattskyldiges och hans familjs egen upppassning och bekvämlighet, tages däremot, såsom ofvan är angifvet, vid uppskattningen af hans inkomst hänsyn till hyresvärdet å ifrågavarande lägenheter.

Om och i den mån den skattskyldige använder egen fastighet för rörelse e. d., upptages hyresvärdet däraf icke vid beräkningen af inkomsten af den fasta egendomen.

II. Till inkomst af jordbruk med dess binäringar räknas den inkomst, som förvärfvas:

genom försäljning (ej realisation) af jordbrukets, ladugårdens och trädgårdens produkter äfvensom af kreatur;

Utskottets förslag.

I skattskyldigs inkomst inberäknas icke hyresvärdet af lägenheter, som begagnas såsom bostad af den i hans näring anställda tjänste- och arbetspersonalen, likasom å andra sidan afdrag icke får göras för hyresvärdet såsom omkostnad. I den mån sådan personal är anställd för den skattskyldiges och hans familjs egen upppassning och bekvämlighet, tages däremot, såsom ofvan är angifvet, vid uppskattningen af hans inkomst hänsyn till hyresvärdet å ifrågavarande lägenheter.

Om och i den mån den skattskyldige använder egen fastighet för rörelse e. d., upptages hyresvärdet däraf icke vid beräkningen af inkomsten af den fasta egendomen.

Därest byggnader kunna anses äfven med noggrannt underhåll och aktsam vård vara underkastade värdeminskning genom slitning, må för den värdeminskning, som af dylik anledning ägt rum under näst föregående år, afdrag äga rum, motsvarande en efter hvarje byggnads beskaffenhet och användning lämpad andel af dess värde.

II. Till inkomst af jordbruk med dess binäringar räknas den inkomst, som förvärfvas:

genom försäljning (ej realisation) af jordbrukets, ladugårdens och trädgårdens produkter äfvensom af kreatur;

Kungl. Maj:ts förslag.

genom mejerihandtering och annan handtering, som är att anse såsom binäring till jordbruket samt uteslutande eller hufvudsakligen afser förädling af det egna jordbrukets produkter eller den egna egendomens produkter eller beståndsdelar;

genom körslor samt uthyrning af dragare, maskiner och annan arbetskraft; äfvensom

genom direkt tillgodogörande för den skattskyldiges och hans familjs räkning af egendomens afkastning, härunder inbegripet hvad som åtgår för sådan tjänstepersonal, som användes till personlig uppassning; skolande värdet häraf beräknas med ledning af ortens gällande försäljningspris. *Sysselsättes tjänare både för den skattskyldiges eller hans familjs personliga uppassning och i hans näring, upptages såsom inkomst endast skälig andel af hvad som för tjänaren tillgodogöres. Enahanda gäller i fråga om afdrag, som här nedan sägs, för lön och underhåll åt sådan tjänare.*

Såsom kostnader för jordbruksfastighets brukande och skötsel komma särskildt i betraktande utgifter för:

lön och underhåll åt arbetspersonal, *i den mån den användes för jordbruket och dess binärningar, därvid dock afdrag ej får ske för underhåll, som bestrides med fastighetens produkter, och ej heller för lön och underhåll åt den skattskyld-*

Utskottets förslag.

genom mejerihandtering och annan handtering, som är att anse såsom binäring till jordbruket samt uteslutande eller hufvudsakligen afser förädling af det egna jordbrukets produkter eller den egna egendomens produkter eller beståndsdelar;

genom körslor samt uthyrning af dragare, maskiner och annan arbetskraft; äfvensom

genom direkt tillgodogörande för den skattskyldiges och hans familjs räkning af egendomens afkastning, härunder inbegripet hvad som åtgår för sådan tjänstepersonal, som *uteslutande eller hufvudsakligen* användes till personlig uppassning; skolande värdet häraf beräknas med ledning af ortens gällande försäljningspris.

Såsom kostnader för jordbruksfastighets brukande och skötsel komma särskildt i betraktande utgifter för:

lön och underhåll åt arbetspersonal, *som uteslutande eller hufvudsakligen* användes för jordbruket och dess binärningar, därvid dock afdrag ej får ske för underhåll, som bestrides med fastighetens produkter, och ej heller för lön och underhåll åt den skatt-

Kungl. Maj:ts förslag.

diges hemmavarande barn, som deltaga i arbetet med egendomens skötsel, så framt de icke särskildt taxeras för inkomsten;

nyanskaffning (ej nyuppsättning) af dels lefvande inventarier och dels döda inventarier, hvad dessa sistnämnda beträffar dock endast i den mån nyanskaffningen icke ersatts med köpeskillingen för försålda eller värdet af i byte erhållna *inventarier*; ägande i följd häraf skattskyldig icke att under form af afskrifning göra afdrag för den värdeminskning å *jordbruksinventarier*, som förorsakas af slitning eller nötning;

underhåll af byggnader och andra anläggningar samt inventarier;

inköp af utsäde, foder och gödningsämnen o. d.; samt

försäkring af arbetspersonalen, byggnader, förråd och andra för jordbruket och dess binäringar (ej för personligt behof) afsedda inventarier.

Vidare må för den värdeminskning, som byggnader årligen undergå genom slitning, afdrag äga rum, motsvarande en efter hvarje byggnads beskaffenhet och användning lämpad andel af dess värde.

Kostnad för sådana arbeten, som afse *grundförbättring* af egendom genom nybyggnad, nyodling, torrläggning o. d., får icke afdragas vid taxering af inkomst af jordbruk.

III. Till *inkomst af skogsbruk* hänföres den inkomst, som någon

Utskottets förslag.

skyldiges hemmavarande barn, som deltaga i arbetet med egendomens skötsel, så framt de icke särskildt taxeras för inkomsten;

nyanskaffning (ej nyuppsättning) af dels lefvande inventarier och dels döda inventarier, hvad dessa sistnämnda beträffar dock endast i den mån nyanskaffningen icke ersatts med köpeskillingen för försålda eller värdet af i byte erhållna *persedlar*; ägande i följd häraf skattskyldig icke att under form af afskrifning göra afdrag för den värdeminskning å *jordbruksinventarier*, som förorsakas af slitning eller nötning;

underhåll af byggnader och andra anläggningar samt inventarier;

inköp af utsäde, foder och gödningsämnen o. d.; samt

försäkring af arbetspersonalen, byggnader, förråd och andra för jordbruket och dess binäringar (ej för personligt behof) afsedda inventarier.

Kostnad för sådana arbeten, som afse *grundförbättring* af egendom genom nybyggnad, nyodling, torrläggning o. d., får icke afdragas vid taxering af inkomst af jordbruk.

III. Till *inkomst af skogsbruk* hänföres den inkomst, som någon

Kungl. Maj:ts förslag

förvärfvar dels genom tillgodogörande för egen räkning af skogseffekter från fastighet, som af honom äges, arrenderas eller innehafves med sådan rätt, att han enligt VI här nedan anses såsom likställd med ägare, eller genom försäljning af sådana skogseffekter (inkomst af skogsafverkning), dels *ock* genom upplåtelse af afverkningsrätt till skog.

Till de utgifter, därför vid beräkning af inkomst af skogsbruk afdrag må äga rum, räknas kostnader för skogsodling, hyggesrensning, markberedning, afdikning af produktiv skogsmark samt annan sådan utgift för skogens bevarande och återväxt, äfvensom i fråga om skogsafverkning, dessutom kostnader för virkets fällning och tillredning, utdrifning, flottning o. d. Däremot må, i enlighet med hvad under II här ofvan sagts, kostnad för grundförbättring, såsom torrläggning af å skogen varande mossar och andra sankmarker, som icke äro att hänföra till produktiv skogsmark, sänkning af vatten o. d., icke afdragas.

Vid uppskattning af inkomst af skogsbruk må fastighetens ägare, *då särskilda omständigheter därtill föranleda, vidare åtnjuta afdrag för den*

Utskottets förslag.

förvärfvar dels genom tillgodogörande för egen räkning af skogseffekter från fastighet, som af honom äges, arrenderas eller innehafves med sådan rätt, att han enligt VI här nedan anses såsom likställd med ägare, eller genom försäljning af sådana skogseffekter (inkomst af skogsafverkning), dels genom upplåtelse af afverkningsrätt till skog, *dels ock genom afyttring af växande skog i samband med afyttring af fastigheten, där icke vinst å afyttring af fastigheten i dess helhet skall beskattas enligt bestämmelserna i 7 § 3:o b) eller c).*

Till de utgifter, därför vid beräkning af inkomst af skogsbruk afdrag må äga rum, räknas kostnader för skogsodling, hyggesrensning, markberedning, afdikning af produktiv skogsmark samt annan sådan utgift för skogens bevarande och återväxt, äfvensom i fråga om skogsafverkning dessutom kostnader för virkets fällning och tillredning, utdrifning, flottning o. d. Däremot må, i enlighet med hvad under II här ofvan sagts, kostnad för grundförbättring, såsom torrläggning af å skogen varande mossar och andra sankmarker, som icke äro att hänföra till produktiv skogsmark, sänkning af vatten o. d., icke afdragas.

Vid uppskattning af inkomst af skogsbruk må fastighetens ägare *vidare, därest afverkning eller försäljning af skog ägt rum i så stor om-*

Kungl. Maj:ts förslag.

värdeminskning, skogen genom afverkning eller upplåtelse af afverkningsrätt lidit i förhållande till dess för ägaren gällande ingångsvärde. Med ingångsvärde förstås, då ägaren förvärfvat fastigheten genom köp, den del af köpeskillingen för fastigheten, som kan anses hafva vid köpet belöpt på därå växande skog, eller, då fastigheten af den skattskyldige förvärfvats genom annat fång än köp, det belopp, hvarmed den växande skogen kan anses hafva ingått i det fastighetsvärde, efter hvilket enligt gällande stämpelförfattningar stämpelplikten med afseende å fastighetsförvärfvet beräknats. För åtnjutande af afdrag, som nu är nämndt, skall den skattskyldige i sin deklaration angifva hela sin behållna intäkt af afverkningen eller upplåtelsen utan dylikt afdrag samt särskildt uppgifva det afdrag, han i ifrågavarande afseende påyrkar.

Afdrag för minskning i skogens ingångsvärde äger dock icke rum i fråga om skog, som tillgodogjorts för husbehof.

Exempel. A försäljer år 1912 från sin fastighet skog på rot för en köpeskillning af 15,000 kronor. Vid taxeringen år 1913 gör han genom köpehandling om fastigheten eller på annat sätt trovärdigt, att af köpeskillingen för fastigheten, som inköpts för 100,000 kronor, ett belopp af 40,000 kronor belöpt å den väx-

Utskottets förslag.

fattning, att skogens värde nedgått under dess för ägaren gällande ingångsvärde, åtnjuta afdrag för den sålunda uppkomna värdeminskningen. Med ingångsvärde förstås, då ägaren förvärfvat fastigheten genom köp, den del af köpeskillingen för fastigheten, som kan anses hafva vid köpet belöpt på därå växande skog, eller, då fastigheten af den skattskyldige förvärfvats genom annat fång än köp, det belopp, hvarmed den växande skogen kan anses hafva ingått i det fastighetsvärde, efter hvilket enligt gällande stämpelförfattningar stämpelplikten med afseende å fastighetsförvärfvet beräknats. För åtnjutande af afdrag, som nu är nämndt, skall den skattskyldige i sin deklaration angifva hela sin behållna intäkt af afverkningen eller upplåtelsen utan dylikt afdrag samt särskildt uppgifva det afdrag, han i ifrågavarande afseende påyrkar.

Afdrag för minskning i skogens ingångsvärde äger dock icke rum i fråga om skog, som tillgodogjorts för husbehof.

Exempel. A försäljer år 1912 från sin fastighet skog på rot för en köpeskillning af 15,000 kronor. Vid taxeringen år 1913 gör han genom köpehandling om fastigheten eller på annat sätt trovärdigt, att af köpeskillingen för fastigheten, som inköpts för 100,000 kronor, ett belopp af 40,000 kronor belöpt å den väx-

Kungl. Maj:ts förslag.

ande skogen och alltså utgör dennas ingångsvärde, samt visar därjämte, att skogen efter upplåtelsen af afverkningsrätt har ett värde af allenast 30,000 kronor. Vid inkomstberäkningen är A således berättigad att göra afdrag för skillnaden mellan sistnämnda två belopp eller 10,000 kronor, och skall följaktligen hans inkomst af skogsbruk upptagas till 5,000 kronor.

I nu nämnda fall har alltså skogens ingångsvärde amorterats med 10,000 kronor, i följd hvaraf vid nästkommande afverkning eller upplåtelse A äger tillgodonjuta afdrag i förevarande afseende, allenast om och i den mån skogens värde genom afverkningen eller upplåtelsen sjunkit under 30,000 kronor. Har genom skogseld, naturhändelse eller dylikt växande skog å fastigheten dessförrinnan förstörts eller skadats, skall skogens ingångsvärde anses amorterad jämväl med det belopp, hvarmed skogen i dess helhet genom förstörelsen eller skadan nedgått i värde.

Om skogsägaren använder afverkadt virke i egen *förädlingsrörelse*, taxeras skogsinkomsten i samband med inkomsten af rörelsen. Beräkningen af skogsinkomsten sker äfven i sådant fall med tillämpning af här ofvan gifna regler.

IV. Såsom inkomst af fast egendom upptages jämväl hvad som eljes tillfaller ägaren såsom ersättning för upplåtelse åt någon af rätt att i visst afseende tillgodogöra sig eller nyttja egendomen eller del däraf,

Bih. till Riksd. Prot. 1910. 5 Saml. 1 Afd. 26 Häft.

Utskottets förslag.

ande skogen och alltså utgör dennas ingångsvärde, samt visar därjämte, att skogen efter upplåtelsen af afverkningsrätt har ett värde af allenast 30,000 kronor. Vid inkomstberäkningen är A således berättigad att göra afdrag för skillnaden mellan sistnämnda två belopp eller 10,000 kronor, och skall följaktligen hans inkomst af skogsbruk upptagas till 5,000 kronor.

I nu nämnda fall har alltså skogens ingångsvärde amorterats med 10,000 kronor, i följd hvaraf vid nästkommande afverkning eller upplåtelse A äger tillgodonjuta afdrag i förevarande afseende, allenast om och i den mån skogens värde genom afverkningen eller upplåtelsen sjunkit under 30,000 kronor. Har genom skogseld, naturhändelse eller dylikt växande skog å fastigheten dessförrinnan förstörts eller skadats, skall skogens ingångsvärde anses amorterad jämväl med det belopp, hvarmed skogen i dess helhet genom förstörelsen eller skadan nedgått i värde.

Om skogsägaren använder afverkadt virke i egen *förädlingsrörelse*, taxeras skogsinkomsten i samband med inkomsten af rörelsen. Beräkningen af skogsinkomsten sker äfven i sådant fall med tillämpning af här ofvan gifna regler.

Kungl. Maj:ts förslag.

såsom sten-, torf-, grus- och lertäkt o. d., jakt, fiske, rätt att begagna vattenkraft, rätt att framdraga ledningar öfver egendomen, rätt att begagna upplags- eller lastageplats o. s. v., så ock hvad som förvärfvas genom omedelbar afyttring af vissa egendomens beståndsdelar, såsom sten, torf, grus, lera o. d., samt genom jakt eller fiske, som af ägaren eller för hans räkning bedrifves.

V. I fråga om rätt till afdrag vid taxering af inkomst af *annan* fastighet än jordbruksfastighet komma särskildt i betraktande kostnader för reparation, brandförsäkring, aflöning till vice värd (portvakt, gårdskar), *vattenledning*, renhållning, belysning m. m., i den mån dessa kostnader åligga husägaren såsom sådan.

VI. I fall, som i 7 § 1:o a) sägs, anses såsom likställd med ägare *innehafvare* af fideikommissegendom, af jordegendom, hvilken besittes med stadgad åborätt eller är af allmän myndighet eller af stiftelse till begagnande mot lifstidsstädja upplåten, af jordegendom, som är anslagen till boställe eller eljes på lön, af skogsområde, som blifvit upplåtet till bergshandteringens understöd, till sågverk eller kanalbolag, af sådan ofri tomt, hvarifrån innehafvaren ej må skiljas, så länge han erlägger tomtören eller utan att vederbörlig lösen gifves, af område, som är upplåtet med tomträtt, samt af lägenhet, som är afsöndrad från annan egendom till besittning på viss tid eller på lifstid.

2:o).

Inkomst af tjänst eller pension.

Till inkomst af tjänst eller pension hänföras:

inkomst och förmån af allmän eller enskild tjänst, därunder inbegripet särskildt tjänsteuppdrag, såsom

Utskottets förslag.

V. I fråga om rätt till afdrag vid taxering af inkomst af *annan* fastighet än jordbruksfastighet komma särskildt i betraktande kostnader för reparation, brandförsäkring, aflöning till vice värd (portvakt, gårdskar), *äfvensom afgifter för vattenförbrukning*, renhållning, belysning m. m., i den mån dessa kostnader åligga husägaren såsom sådan.

2:o)

Inkomst af arbetsanställning,
tjänst eller pension.

Till inkomst af *arbetsanställning*, tjänst eller pension hänföras:

inkomst och förmån af allmän eller enskild tjänst, därunder inbegripet särskildt tjänsteuppdrag, så-

Kungl. Maj:ts förslag.

aflöning, arfvode, traktamente, sportler m. m.;

inkomst och förmån af *stadigvarande* arbetsanställning eller *annat* stadigvarande uppdrag;

pension, lifränta och undantagsförmån;

periodiskt understöd, så framt det icke lämnas såsom bidrag till mottagarens undervisning eller uppfostran eller eljes utgifves på grund af lagligen åliggande försörjningsplikt eller till understöd åt hemmavarande familjemedlemmar.

Värdet af bostadsförmån, som tjänstinnehafvare åtnjuter å jordegendom, hvilken är honom anslagen till boställe eller eljes på lön, upptages, på sätt i 1:o) här ofvan är angifvet, under inkomst af fast egendom. I andra fall räknas tjänstinnehafvares bostadsförmån under inkomst af tjänst eller pension. Har tjänstinnehafvare utgifvit ersättning för bostadsförmån, upptages såsom inkomst allenast det belopp, hvarmed hyresvärdet kan anses öfverstiga nämnda ersättning.

För uppskattning af bostadsförmåns värde gälla de under 1:o) bestämda beräkningsgrunderna.

Lön och annan inkomst, som utgår i spannmål eller persedlar, upptages med det kontanta belopp, den efter ortens medelpris utgör.

Utskottets förslag.

som aflöning, arfvode, traktamente, sportler m. m.;

inkomst och förmån af arbetsanställning eller stadigvarande uppdrag;

pension, lifränta och undantagsförmån;

periodiskt understöd, så framt det icke lämnas såsom bidrag till mottagarens undervisning eller uppfostran eller eljes utgifves på grund af lagligen åliggande försörjningsplikt eller till understöd åt hemmavarande familjemedlemmar.

Värdet af bostadsförmån, som tjänstinnehafvare åtnjuter å jordegendom, hvilken är honom anslagen till boställe eller eljes på lön, upptages, på sätt i 1:o) här ofvan är angifvet, under inkomst af fast egendom. I andra fall räknas tjänstinnehafvares bostadsförmån under inkomst af tjänst eller pension. Har tjänstinnehafvare utgifvit ersättning för bostadsförmån, upptages såsom inkomst allenast det belopp, hvarmed hyresvärdet kan anses öfverstiga nämnda ersättning.

För uppskattning af bostadsförmåns värde gälla de under 1:o) bestämda beräkningsgrunderna.

Lön och annan inkomst, som utgår i spannmål eller persedlar, upptages med det kontanta belopp, den efter ortens medelpris utgör.

Kungl. Maj:ts förslag.

Utskottets förslag.

3:o).

Öfriga inkomster af arbete.

[7 § 3:o b, c och d)]

Härunder upptagas:

a) inkomst af rörelse eller yrke, såsom:

bergsbruk, kalk- och stenbrott jämte därtill hörande verk och inrättningar;
skogsafverkning å annans mark på grund af särskild upplåtelse och
handel med rätt till sådan afverkning;

fabriker, mekaniska verkstäder;

kvarnar, sågverk och andra för varors tillverkning eller förädling an-
lagda inrättningar, hvilka ej drivas såsom binäring till jordbruk;

handtverk;

handels-, penning- och försäkringsrörelse;

järnvägs- och kanaldrift, skeppsrederi och sjöfart samt all annan
transport- eller kommunikationsverksamhet;

gasverk, företag, som afser att med hjälp af ledning tillhandahålla
vatten eller elektrisk energi;

vetenskaplig, konstnärlig och litterär verksamhet samt lärare-, läkare- och
sakförareverksamhet, för så vidt den ej utövas på grund af tjänstebefattning;

äfvensom annan yrkesmässig verksamhet;

b) inkomst af tillfälligt uppdrag, som ej är att hänföra till tjänste-
uppdrag eller yrkesmässig verksamhet, såsom:

uppdrag att ombesörja försäljning af annans egendom, att verkställa
utredning af dödsbo eller att förrätta bouppteckning eller arfskifte, samt
alla andra inkomstbringande uppdrag af mindre stadigvarande natur;

c) sådana skattepliktiga intäkter, som ej böra hänföras under annan
rubrik, såsom realisationsvinster, lotterivinster, inkomst af patent- och där-
med jämförliga rättigheter o. d.

Till inkomst af rörelse eller yrke räknas ock värdet af hvad skatt-
skyldig för sin egen, sin familjs och betjänings räkning direkt tillgodogör
sig af förnödenheter och varor, som han för i handel eller tillverkar, eller
eljes från afkastningen af den näring, som af honom drivas.

Vid taxering af inkomst af rörelse eller yrke sker icke särskild upp-
skattning af *hyresvärdet* af egen fastighet, som användes för rörelsen eller yrket,
likasom å andra sidan afdrag icke får göras för hyresvärdet såsom omkostnad.

Kungl. Maj:ts förslag.

Utskottets förslag.

Där i rörelse eller yrke förädlas produkter från eget jordbruk eller skogsbruk, får vid beräkning af inkomsten af rörelsen eller yrket afdrag ej ske för produkternas värde. Å andra sidan tages ej hänsyn till nämnda värde vid beräkningen af inkomsten af jordbruk eller skogsbruk.

4:o).

Inkomst från bolag m. m.

Såsom beskattningsbar utdelning från aktiebolag eller solidariskt bankbolag upptages det belopp, som delägaren nästföregående år uppburit eller ägt uppbära i utdelning från bolaget, utan hänsyn till hvilka bolagets tillgångar som användts till utdelningen. Har aktie eller banklott under nästföregående år bytt ägare, upptages utdelningen såsom inkomst för den, som varit ägare af den till aktien eller banklotten hörande kupongen vid den tidpunkt, då utdelningen blef tillgänglig för lyftning. Under inkomst, hvarom här är fråga, hänföres jämväl utdelning till kommanditlottägare i solidariskt bankbolag.

Delägare i handelsbolag, kommanditbolag, enkelt bolag och rederi, som ej är aktiebolag, beskattas för den del af bolagets vinst *nästföregående år*, som på honom belöper, huru denna än må hafva af bolaget användts och oberoende af hvad han må hafva lyftat af bolagets under nämnda år eller tidigare förvärfvade vinst.

5:o).

Vissa afdrag vid inkomstens uppskattning.

Afdrag är medgifvet:

1) för alla omkostnader för inkomstens förvärfvande och bibehållande.

Afdrag får således ej göras för omkostnader, som hänföra sig till den skattskyldiges person, såsom lefnadskostnader i allmänhet, hyra för egen bostad, *utskylder* o. d.

Däremot är afdrag medgifvet

Afdrag är medgifvet:

1) för alla omkostnader för inkomstens förvärfvande och bibehållande *äfvensom för utskylder med undantag af kronoutskylder.*

Afdrag får således ej göras för omkostnader, som hänföra sig till den skattskyldiges person, såsom lefnadskostnader i allmänhet, hyra för egen bostad o. d.

Däremot är afdrag medgifvet för

Kungl. Maj:ts förslag.

för allt, som kan inrymmas under begreppet driftkostnader eller i fråga om inkomst af tjänst eller pension är att anse såsom kostnader för fullgörande af tjänst eller tjänsteuppdrag. Dit höra t. ex. kostnader för hyra och underhåll af arbetslokaler, för lön och underhåll af arbetspersonal, förvaltningskostnad, accis, ränta å lånt rörelsekapital, resekostnader och ökning i lefnadskostnader, då skattskyldig för sin verksamhet måste vistas utom den vanliga boningsorten o. s. v. I sistnämnda fall får dock icke afdragas högre belopp än därför utgående ersättning, såvidt sådan blifvit anvisad. Såsom driftkostnad räknas icke den skattskyldiges eget arbete eller ränta å hans eget kapital, äfven om han i sina räkenskaper belastar sin affär med utgifter härför. Ej heller må afdrag äga rum för lön och underhåll åt hemmavarande barn, som deltaga i rörelsen eller yrket, så framt de icke särskildt taxeras för sin inkomst däraf.

Äfven indirekta kostnader, som hänföra sig till den skattskyldiges verksamhet, få afdragas. Hit hör värdeminskning, som äfven med nog-

Utskottets förslag.

allt, som kan inrymmas under begreppet driftkostnader eller i fråga om inkomst af *arbetsanställning*, tjänst eller pension är att anse såsom kostnader för fullgörande af *arbetsanställning*, tjänst eller tjänsteuppdrag. Dit höra t. ex. kostnader för hyra och underhåll af arbetslokaler, för lön och underhåll af arbetspersonal, förvaltningskostnad, accis, ränta å lånt rörelsekapital, resekostnader och ökning i lefnadskostnader, då skattskyldig för sin verksamhet måste vistas utom den vanliga boningsorten o. s. v. I sistnämnda fall får dock icke afdragas högre belopp än därför utgående ersättning, såvidt sådan blifvit anvisad. *Då för dessa kostnaders bestridande särskild ersättning anvisats af staten, får, vid det förhållande, att denna ersättning enligt 8 § icke taxeras såsom inkomst, afdrag för kostnaderna ej äga rum.* Såsom driftkostnad räknas icke den skattskyldiges eget arbete eller ränta å hans eget kapital, äfven om han i sina räkenskaper belastar sin affär med utgifter härför. Ej heller må afdrag äga rum för lön och underhåll åt hemmavarande barn, som deltaga i rörelsen eller yrket, så framt de icke särskildt taxeras för sin inkomst däraf.

Äfven indirekta kostnader, som hänföra sig till den skattskyldiges verksamhet, få afdragas. Hit hör värdeminskning, som äfven med nog-

Kungl. Maj:ts förslag.

grannt underhåll och aktsam vård drabbar byggnader och inventarier, hvilka användas i den skattskyldiges verksamhet, likasom ock den värde-minskning å grufvor, stenbrott o. d., som uppkommer genom utnyttjandet däraf. Afdrag härför får vid taxering ske under form af viss efter värde-minskningen afpassad årlig afskrifning; dock att i fråga om inventarier, som användas i jordbruksnäring, gäller hvad under 1:o) här ofvan är stadgadt.

Vidare må afdrag ske

2) för vissa utgifter, som icke stå i direkt sammanhang med den skattskyldiges verksamhet, men som han gjort för att trygga sig och sin familj i händelse af olycksfall, sjukdom eller dödsfall. Härunder falla pensionsafgifter, premier för lifförsäkring o. d. Rätten till afdrag för försäkringspremier är emellertid begränsad till 200 kronor, hvilket belopp afser den utgift, som den skattskyldige verkligen fått vidkännas för försäkringen, d. v. s. hvad som återstår efter afdrag af den återbetalning af premier, hvilken under året tilläfventyrs ägt rum under form af vinstutdelning e. d. Om vinstutdelningens belopp skulle öfverstiga hvad såsom premie för ifrågavarande slags försäkring under året utbetalats, anses öfver-skottet vara beskattningsbar inkomst.

Slutligen äger afdrag rum

3) för vissa utgifter, som minska den skattskyldiges skatteförmåga och hvilka få afdragas från den sammanräknade inkomsten, nämligen ränta å allt slags gäld, om räntan ej afdragits såsom driftkostnad, sådan förlust å den skattskyldiges verksamhet, som ej är att anse såsom kapitalförlust, undantagsförmåner och årligt understöd eller andra sådana utbetalningar, som grunda sig på en rättslig eller frivilligt åtagen förpliktelse utöfver den genom lag ålagda försörjningsplikten. Hvad som utgifvits till hemmarande familjemedlemmar får icke afdragas.

Utskottets förslag.

grannt underhåll och aktsam vård drabbar byggnader och inventarier, hvilka användas i den skattskyldiges verksamhet, likasom ock den värde-minskning å grufvor, stenbrott o. d., som uppkommer genom utnyttjandet däraf. Afdrag härför får vid taxering ske under form af viss efter värde-minskningen afpassad årlig afskrifning; dock att i fråga om inventarier, som användas i jordbruksnäring, gäller hvad under 1:o) här ofvan är stadgadt.

Kungl. Maj:ts förslag.

Utskottets förslag.

6:o).

Uppskattning af förmögenhet.

Såsom förmögenhet taxeras öfverskottet af *tillgångar utöfver skulder* (13 §).

Skattskyldigheten afser för svenska medborgare, som äro här i riket mantalsskrifna, äfvensom för föreningar, samfund och stiftelser, hvilka äro skattskyldiga enligt 12 § *b*), *all* deras förmögenhet. För annan skattskyldig omfattar skatteplikten endast sådan förmögenhet, som är här i riket *nedlagd* (12 §). Med här i riket nedlagd förmögenhet förstås sådan förmögenhet, som består af fast egendom här i riket eller utgör beståndsdel af anläggnings- eller driftskapital för företag, som här i riket bedrifves, äfvensom aktier eller andelar i sådant företag. Den omständigheten, att här i riket icke mantalsskrifven svensk medborgare, utlänning eller utländskt bolag placeras förmögenhet i svenska obligationer eller i in-teckningar i här belägen fast egendom eller har medel inestående på de-positionräkning i bankinrättning här i riket eller eljes här har fordringar, som icke grunda sig på affärsverksamhet, hvilken af honom ensam eller jämte annan här drifves, medför icke skattskyldighet; ej heller den omständigheten, att han under vistelse här i riket medför värdepapper eller annan lös egendom eller att han här i annans vård anförtrött sådan egendom.

Huruvida egendom, fast eller lös, lämnar afkastning eller icke, är i och för sig ej afgörande för frågan, om egendomen skall räknas såsom tillgång. Sålunda skall vid taxering af förmögenhet medräknas jämväl obebyggda tomter äfvensom aktier och dylika värdepapper, utan hinder däraf att de för tillfället icke lämna afkastning.

Huruvida egendom, fast eller lös, lämnar afkastning eller icke, är i och för sig ej afgörande för frågan, om egendomen skall räknas såsom tillgång. Sålunda skall vid taxering af förmögenhet medräknas jämväl obebyggda tomter äfvensom aktier och dylika värdepapper, utan hinder däraf att de för tillfället icke lämna afkastning. *Lösören, som äro af-sedda för skattskyldigs och hans fam-iljs personliga bruk, undantagas vid förmögenhetens uppskattning endast i den mån de äro att hänföra till in-re lösören; och skola följaktligen yttre lösören, såsom t. ex. lyxekipage, auto-*

Kungl. Maj:ts förslag.

Utskottets förslag.

mobiler, lustjakter och dylikt, medräknas vid taxeringen till förmögenhetsskatt.

Fordran skall för att anses såsom tillgång vara säker och därjämte förhandenvarande. Är *fordran* för sin tillkomst gjord beroende af ett villkor, som är *ovisst*, vare sig i den meningen, att det är osäkert, om den såsom villkor bestämda tilldragelsen skall komma att inträffa, eller i den meningen, att det visserligen är säkert, att tilldragelsen skall inträffa, men *ovisst när*, skall *fordringen* icke medräknas. Däremot har den omständigheten, att *fordran*, som löper utan ränta, ännu ej är förfallen till betalning, betydelse endast för beräkningen af dess närvarande värde (16 §).

I tillämpliga delar gäller hvad nu är sagdt äfven om *skuld*. Sålunda skall t. ex. utfästelse att såsom för egen skuld ansvara för annans förbindelse icke räknas såsom skuld, förrän betalningsskyldighet faktiskt inträdd.

De under 13 § 2:o e) och f) upptagna rättigheterna skola, i motsats till de under 2:o g) och h) omförmälda, räknas såsom tillgångar oberoende af deras större eller mindre varaktighet. Rättigheterna under 2:o f), hvarunder jämväl inbegripas jakt- och fiskerättigheter, skola vara upplåtna såsom *själfständiga* rättigheter. Sålunda afses icke t. ex. rätt, som i förevarande hänseende kan tillkomma arrendator af fast egendom.

Patent- och förlagsrätter taxeras såsom förmögenhet i *utöfvarens* hand. Tillkommer utöfningen flera personer, skall rätten till den utsträckning, hvaren af en hvar af dem får utöfvas, räknas såsom tillgång för honom. Årlig eller på annat sätt bestämd stadigvarande afgift (royalty o. d.), som någon vid öfverlåtelse af patent- eller förlagsrätt betingat sig, utgör förmån, hvarom förmäles i 13 § 2:o h) och taxeras under där gifna förutsättningar. Detsamma gäller om afgift, som utgår till innehafvare af viss yrkesrätt såsom ersättning för det han själf afstår från utöfningen af sin rätt.

Såsom förmögenhet räknas icke rätt till firmanamn (rätten till en upparbetad affär), varumärke, mönsterskydd, tidnings titel o. d.

Bestämmelsen under 13 § 2:o g), att besittningsrätt till fast egendom, som upplåtits mot visst belopp en gång för alla, skall räknas såsom tillgång, afser att täcka jämväl det fallet, att därjämte årligen erlägges en viss mindre afgift.

Föreskriften i 13 § 2:o h), att rätten till ränta, afkomst af fast egendom eller annan stadigvarande förmån skall, där den ej är bestämd att tillgodonjutas för den berättigades lifstid, vara upplåten för tid, hvaraf vid nästföregående års utgång återstodo minst fem år, för att kunna taxeras

Kungl. Maj:ts förslag.

såsom förmögenhet, skall anses uppfylld, äfven då viss tid icke blifvit bestämd, men det med visshet kan antagas, att rättigheten faktiskt kommer att hafva en varaktighet af minst fem år.

Fast egendom, som nästföregående år varit åsatt taxeringsvärde, upptages till detta värde, dock att, om sådant värde då icke varit åsatt eller omständighet inträffat, som enligt bevillningsförordningen kan under en taxeringsperiod påkalla förändrad värdering, fastigheten upptages till det taxeringsvärde, som under löpande året bestämmes. Eljes gäller såsom allmän grund för uppskattning af egendom *saluvärdet*, hvarmed förstås det pris, som kan antagas hafva vid utgången af nästföregående kalenderår eller, då räkenskapsår icke sammanfaller med kalenderår, vid utgången af det räkenskapsår, som gått till ända närmast före den 1 mars det år, taxeringen sker, varit påräkneligt för egendomen vid en försäljning af densamma under normala förhållanden. *Denna grund för uppskattningen tillämpas äfven i fråga om fast egendom, då det kan antagas, att taxeringsvärdet icke motsvarar egendomens saluvärde.* Till ledning för beräkningen af detta värde lämpar sig i främsta rummet det pris, som vid skedd försäljning af egendomen eller därmed jämförlig egendom uppnåtts, eller, där egendomen varit föremål för anbud om köp, bindande anbud, som i sådant afseende af vederhäftig köpare afgifvits; dock att,

Utskottets förslag.

Fast egendom, som nästföregående år varit åsatt taxeringsvärde, upptages till detta värde, dock att, om sådant värde då icke varit åsatt eller omständighet inträffat, som enligt bevillningsförordningen kan under en taxeringsperiod påkalla förändrad värdering, fastigheten upptages till det taxeringsvärde, som under löpande året bestämmes. Eljest gäller såsom allmän grund för uppskattning af egendom *saluvärdet*, hvarmed förstås det pris, som kan antagas hafva vid utgången af nästföregående kalenderår eller, då räkenskapsår icke sammanfaller med kalenderår, vid utgången af det räkenskapsår, som gått till ända närmast före den 1 mars det år, taxeringen sker, varit påräkneligt för egendomen vid en försäljning af densamma under normala förhållanden. Till ledning för beräkningen af detta värde lämpar sig i främsta rummet det pris, som vid skedd försäljning af egendomen eller därmed jämförlig egendom uppnåtts, eller, där egendomen varit föremål för anbud om köp, bindande anbud, som i sådant afseende af vederhäftig köpare afgifvits; dock att, där tillfälliga omständigheter, såsom tvångsförsäljning eller plötslig realisation, försäljning till nära anhörig, högre värdesättning på grund af rent pri-

Kungl. Maj:ts förslag.

där tillfälliga omständigheter, såsom tvångsförsäljning eller plötslig realisation, försäljning till nära anhörig, högre värdesättning på grund af rent privata hänsyn o. d., kunna antagas hafva inverkat på köpeskillingen eller köpeanbudet, vederbörlig hänsyn skall tagas till graden af denna inverkan.

Värdepapper, som noteras å inländsk eller utländsk börs, upptages till det noterade värdet, så framt omständigheterna föranleda till att detta verkligen motsvarar pris, som under normala förhållanden kan antagas hafva varit påräkneligt vid försäljning.

Lager af råämnen eller varor värderas såsom helhet utan hänsyn till påräknelig vinst vid försäljning i detalj.

Jämväl beträffande *rättigheter* i allmänhet gäller såsom regel, att de skola taxeras till sitt saluvärde. För de under 13 § 2:o) *h*) upptagna rättigheterna är enligt 16 § detta värde deras kapitalvärde, beräknadt på där angifvet sätt. Föreligga i fråga om andra rättigheter ej under form af erlagd köpeskillning, afgifvet anbud om köp eller eljes sådana omständigheter, på grund hvaraf säker vägledning kan vinnas för en direkt uppskattning af rättighets saluvärde, utrönes dess årliga värde, därvid afdrag göres för afgift, som kan ifrågakomma för rättighetens utöfvande. Därefter sker kapitalisering, på sätt som gäller i fråga om de i 13 § 2:o) *h*) omförmälda rättigheterna.

Kontant hushållskassa vid årsskiftet upptages icke, likasom å andra sidan vid samma tid oreglerade hushållsskulder för året ej få såsom skuld afdragas.

7:o).

Om efterbeskattning.

Genom efterbeskattning enligt 22 § skall inkomst- och förmögenhetsskatt påföras till det belopp, hvarmed den förut erlagda skatten understiger det skattebelopp, som bort påföras, därest inkomsten eller förmögenheten i rätt tid taxerats till riktigt belopp.

Exempel. En enskild skattskyldig har år 1911 uppgifvit sin inkomst till 10,000 kronor och sin förmögenhet till 120,000 kronor. Med anledning häraf har inkomst- och förmögenhetsskatt påförts honom efter ett till 12,000 kronor taxerad belopp med 335 kronor. År 1913 upptäckes, att uppgiften varit orik-

*Kungl. Maj:ts förslag.**Utskottets förslag.*

tig, i det att inkomsten utgjort 15,000 kronor och förmögenheten 150,000 kronor. Det taxerade beloppet hade således bort år 1911 upptagas till 17,500 kronor samt inkomst- och förmögenhetsskatt utgå med 555 kronor. Följaktligen skall år 1913 utan sammanblandning med den taxering, som då må varda den skattskyldige åsatt för inkomst och förmögenhet år 1912, genom efterbeskattning påföras honom inkomst- och förmögenhetsskatt, svarande mot skillnaden emellan hvad han i verkligheten för år 1911 erlagt och hvad han bort erlägga, eller med 220 kronor.

Tabell I

utvisande kapitalvärdet efter en räntefot af 5 %, af en efter förloppet af nedanstående antal år till betalning förfallen fordran å 100 kronor, därå ränta ej skall beräknas för tiden före förfalldagen.

Antal år	Kapitalvärde	Antal år	Kapitalvärde	Antal år	Kapitalvärde	Antal år	Kapitalvärde
1	95,24	26	28,12	51	8,31	76	2,45
2	90,70	27	26,78	52	7,91	77	2,34
3	86,38	28	25,51	53	7,53	78	2,22
4	82,27	29	24,29	54	7,17	79	2,12
5	78,35	30	23,14	55	6,83	80	2,02
6	74,62	31	22,04	56	6,51	81	1,92
7	71,07	32	20,99	57	6,20	82	1,83
8	67,68	33	19,99	58	5,90	83	1,74
9	64,46	34	19,04	59	5,62	84	1,66
10	61,39	35	18,13	60	5,35	85	1,58
11	58,47	36	17,27	61	5,10	86	1,51
12	55,68	37	16,44	62	4,86	87	1,43
13	53,03	38	15,66	63	4,62	88	1,37
14	50,51	39	14,91	64	4,40	89	1,30
15	48,10	40	14,20	65	4,19	90	1,24
16	45,81	41	13,53	66	3,99	91	1,18
17	43,63	42	12,88	67	3,80	92	1,12
18	41,55	43	12,27	68	3,62	93	1,07
19	39,57	44	11,69	69	3,45	94	1,02
20	37,69	45	11,13	70	3,29	95	0,97
21	35,89	46	10,60	71	3,13	96	0,92
22	34,18	47	10,09	72	2,98	97	0,88
23	32,56	48	9,61	73	2,84	98	0,84
24	31,01	49	9,16	74	2,70	99	0,80
25	29,53	50	8,72	75	2,58	100	0,76

Tabell II

utvisande kapitalvärdet, efter en räntefot af 5 %, af en under nedanstående antal år utgående, vid slutet af hvarje år till betalning förfallen ränta (afkomst, förmån) å 1 krona.

Antal år	Kapitalvärde	Antal år	Kapitalvärde	Antal år	Kapitalvärde	Antal år	Kapitalvärde
1	0,95	26	14,38	51	18,34	76	19,51
2	1,86	27	14,64	52	18,42	77	19,53
3	2,72	28	14,90	53	18,49	78	19,56
4	3,55	29	15,14	54	18,57	79	19,58
5	4,33	30	15,37	55	18,63	80	19,60
6	5,08	31	15,59	56	18,70	81	19,62
7	5,79	32	15,80	57	18,76	82	19,63
8	6,46	33	16,00	58	18,82	83	19,65
9	7,11	34	16,19	59	18,88	84	19,67
10	7,72	35	16,37	60	18,93	85	19,68
11	8,31	36	16,55	61	18,98	86	19,70
12	8,86	37	16,71	62	19,03	87	19,71
13	9,39	38	16,87	63	19,08	88	19,73
14	9,90	39	17,02	64	19,12	89	19,74
15	10,38	40	17,16	65	19,16	90	19,75
16	10,84	41	17,29	66	19,20	91	19,76
17	11,27	42	17,42	67	19,24	92	19,78
18	11,69	43	17,55	68	19,28	93	19,79
19	12,09	44	17,66	69	19,31	94	19,80
20	12,46	45	17,77	70	19,34	95	19,81
21	12,82	46	17,88	71	19,37	96	19,82
22	13,16	47	17,98	72	19,40	97	19,82
23	13,49	48	18,08	73	19,43	98	19,83
24	13,80	49	18,17	74	19,46	99	19,84
25	14,09	50	18,26	75	19,48	100	19,85

Utgår beloppet i stället vid början af hvarje år, erhålles kapitalvärdet genom att öka närmast föregående tal med 1.

Tabell III

utvisande kapitalvärdet, efter en räntefot af 5 %, af en lifränta eller annan förmån, som vid slutet af hvarje år under en persons af *mankön* lifstid utgår med belopp eller till värde af 1 krona (grundad å Statistiska Centralbyråns dödlighetstabell för årtiondet 1891—1900).

Ålder	Kapitalvärde	Ålder	Kapitalvärde	Ålder	Kapitalvärde	Ålder	Kapitalvärde
0	14,99	30	15,54	60	9,58	90	1,70
1	16,70	31	15,43	61	9,29	91	1,58
2	17,07	32	15,31	62	8,99	92	1,43
3	17,23	33	15,19	63	8,68	93	1,34
4	17,32	34	15,05	64	8,38	94	1,27
5	17,37	35	14,91	65	8,07	95	1,23
6	17,38	36	14,77	66	7,77	96	1,19
7	17,37	37	14,62	67	7,45	97	1,14
8	17,34	38	14,48	68	7,14	98	1,06
9	17,30	39	14,32	69	6,83	99	1,01
10	17,24	40	14,15	70	6,52	100	1,00
11	17,18	41	13,98	71	6,21	101	0,93
12	17,10	42	13,81	72	5,89	102	0,72
13	17,01	43	13,62	73	5,59	103	0,36
14	16,92	44	13,44	74	5,29		
15	16,82	45	13,24	75	4,98		
16	16,72	46	13,04	76	4,69		
17	16,63	47	12,83	77	4,40		
18	16,55	48	12,62	78	4,13		
19	16,46	49	12,40	79	3,87		
20	16,39	50	12,18	80	3,61		
21	16,32	51	11,95	81	3,36		
22	16,26	52	11,71	82	3,12		
23	16,19	53	11,46	83	2,91		
24	16,11	54	11,30	84	2,71		
25	16,03	55	10,95	85	2,53		
26	15,94	56	10,69	86	2,34		
27	15,85	57	10,42	87	2,15		
28	15,76	58	10,15	88	1,96		
29	15,65	59	9,87	89	1,81		

Utgår lifräntan i stället vid slutet af hvarje halfår, ökas kapitalvärdet med 0,25. Utgår den vid slutet af hvarje kvartal, ökas det med 0,375. Utgår den vid början af hvarje år, ökas det med 1.

Tabell IV

utvisande kapitalvärdet, efter en räntefot af 5 %, af en lifränta eller annan förmån, som vid slutet af hvarje år under en persons af *kvinnkön* lifstid utgår med belopp eller till värde af 1 krona (grundad å Statistiska Centralbyråns dödlighetstabell för årtiondet 1891—1900).

Ålder	Kapitalvärde	Ålder	Kapitalvärde	Ålder	Kapitalvärde	Ålder	Kapitalvärde
0	15,41	30	15,84	60	10,09	90	1,96
1	16,82	31	15,74	61	9,79	91	1,82
2	17,17	32	15,64	62	9,49	92	1,69
3	17,32	33	15,53	63	9,17	93	1,58
4	17,40	34	15,41	64	8,85	94	1,47
5	17,46	35	15,29	65	8,53	95	1,38
6	17,48	36	15,17	66	8,21	96	1,29
7	17,47	37	15,04	67	7,89	97	1,21
8	17,45	38	14,90	68	7,59	98	1,17
9	17,42	39	14,76	69	7,24	99	1,15
10	17,37	40	14,62	70	6,92	100	1,14
11	17,31	41	14,47	71	6,61	101	1,09
12	17,24	42	14,31	72	6,28	102	0,94
13	17,17	43	14,15	73	5,98	103	0,68
14	17,11	44	13,97	74	5,66	104	0,33
15	17,02	45	13,79	75	5,36		
16	16,95	46	13,60	76	5,07		
17	16,88	47	13,40	77	4,78		
18	16,80	48	13,19	78	4,50		
19	16,73	49	12,97	79	4,23		
20	16,66	50	12,75	80	3,97		
21	16,59	51	12,52	81	3,73		
22	16,52	52	12,28	82	3,48		
23	16,44	53	12,04	83	3,25		
24	16,37	54	11,79	84	3,03		
25	16,29	55	11,52	85	2,82		
26	16,21	56	11,25	86	2,62		
27	16,13	57	10,97	87	2,43		
28	16,04	58	10,68	88	2,27		
29	15,94	59	10,39	89	2,12		

Utgår lifräntan i stället vid slutet af hvarje halfår, ökas kapitalvärdet med 0,25. Utgår den vid slutet af hvarje kvartal, ökas det med 0,375. Utgår den vid början af hvarje år, ökas det med 1.

RESERVATIONER.

Reservationer

mot förslaget till förordning om inkomst- och förmögenhetsskatt.

Vid 5 § 1 mom. a):

af herr *Branting*, som anført:

»I utskottet har jag yrkat bifall till motionen II: 289 af herr Nilsson i Malmö, hvori yrkas, att medlem af konungaätten väl må vara skattefri för af staten anvisadt anslag, men icke för »inkomst af kapital». Utskottet säger sig icke vilja för ifrågavarande svenska medborgare ändra nu gällande bestämmelser. Men i själfva verket innebär den nya ordningen, såsom motionären framhåller, till och med en utvidgning af nu gällande skattefrihet. Denna har nämligen hittills icke gällt fast egendom, för hvilken inkomstskatt och bevillning utgått. Nu bortfaller i det närmaste den gamla bevillningen, och enligt 12 § frikallas medlem af konungaätten från utgörande af förmögenhetsskatt.

Man tager således med de nya stadgandena ett ytterligare steg på en alldeles oriktig väg. Ty det torde icke kunna anföras några som helst rimliga skäl, hvarför utöfver den skattefrihet, som medgifves för af staten anvisadt anslag, utöfver den tullfrihet med flera fördelar, som medlemmar af konungafamiljen åtnjuta af staten, de skola fritagas från skatt på rent enskild förmögenhet, som vunnits kanske genom alldeles privata affärs-transaktioner.

Grundsatsen, att enskild förmögenhet bör vara skattepliktig äfven i handen på medlem af konungahuset, är för öfrigt redan erkänd i förordningen om arfsskatten, som hvarken i sin förra eller nyss antagna nya lydelse känner något sådant omotiveradt undantag.

Jag hemställer alltså,

att i 5 § 1 mom. a) orden »samt för inkomst af kapital» måtte utgå.»

Vid 5 § 2 mom. f):

af herrar *Nilsson* i Bonarp och *Kvarnzelius*, som ansett, att sparbanker, hvilka hittills varit fria från beskattning, bort, i enlighet med Kungl. Maj:ts förslag, bibehållas vid samma skattefrihet, och därför yrkat,

att 5 § 2 mom. f) måtte erhålla följande lydelse:

f) sparbanker, som afses i lagen den 29 juli 1892.

Vid 5 § 2 mom. e) och f):

af herr *O. A. Ericsson*, som yrkat,

att 5 § 2 mom. e) och f) måtte ur förslaget uteslutas.

Vid 5 § 2 mom. och 11 §:

af herrar *K. G. Karlsson*, *Branting*, *Kvarnzelius* och *Kobb*, hvilka anförde:

»För innehållet af de bestämmelser, som uti förevarande förslag till förordning om inkomst- och förmögenhetsskatt reglera de kooperativa föreningarnes verksamhet, redogör föredragande departementschefen på sid. 134—135 i den kungl. propositionen på sätt som följer:

»Genom den af mig föreslagna ordning för beskattning af kooperativ förenings inkomst, en ordning, som uttryckligen finnes omnämnd i författningsförslaget, 11 §, skulle förening liksom en hvar annan juridisk person utan någon som helst inskränkning skatta för den del af årsvinsten, som afsatts till fonder eller på annat sätt behållits föreningen, samt vidare för den del, som utdelats till föreningsmedlemmarna i förhållande till medlemmarnas i föreningen gjorda insatser.

Vid beräkning af årsvinsten får afdrag icke äga rum för rabatter, som gifvas kunderna utan att utfästelse därom på förhand gjorts. Är sådan utfästelse gjord och har föreningen icke handlat med andra än egna medlemmar, må afdrag äga rum för lämnade rabatter. Har föreningen handlat äfven med andra än egna medlemmar, får däremot dylikt afdrag, oafsedt om rabatt gifvits endast medlemmar eller andra föreningens kunder, icke ske.

Förslaget har i anslutning till gällande inkomstskatteförordning för-

utsatt, att utdelning å gjorda insatser i ekonomiska föreningar icke beskattas hos den enskilde medlemmen.»

I motionen II: 288 föreslås, »att i förslaget till förordning om inkomst- och förmögenhetsskatt, proposition nr 88, må göras följande ändringar:

1:o) Beträffande § 8:

att ett stycke tillfogas af följande lydelse:

vinst, som uppstått i förening, som icke sträckt sin verksamhet utom medlemmarnas krets.

2:o) Beträffande § 11:

att sista stycket erhåller följande lydelse:

Har förening, som sträckt sin verksamhet utom medlemmarnas krets, lämnat medlemmarna pristillägg, rabatt eller annan sådan utdelning i förhållande till gjorda köp eller försäljningar, må afdrag åtnjutas för all utdelning, hvarom här sägs.»

Afsikten med detta ändringsförslag är dels att bereda fullständig skattefrihet för kooperativa föreningar, som icke sälja till andra än egna medlemmar, och dels att för dylika föreningar, hvilka sträcka sin verksamhet utom medlemmarnas krets, begränsa beskattningen till den del af behållningen, som icke genom utdelning återbäres till medlemmarna.

Vi kunna icke finna vare sig det kungl. förslaget eller motionärernas hemställan fullt tillfredsställande. Enligt vårt förmenande skulle man skipa största möjliga rättvisa, om man beviljade fullständig skattefrihet för de föreningar, som begränsa sin verksamhet till egna medlemmar, men däremot beskattade de kooperativa föreningar, hvilka sträcka verksamheten utom medlemskretsen, på samma sätt som andra föreningar för ekonomisk verksamhet.

Vi utgå därvid från den uppfattningen, att de kooperativa föreningar, som icke sträcka sin verksamhet utom medlemmarnas krets, utgöra en sammanslutning af oftast mindre bemedlade personer i syfte att genom inköp af förnödenhetsvaror i större kvantiteter möjliggöra dessas erhållande till billigare pris än det, hvartill de eljest af personer i deras förmögenhetsställning kunna erhållas. Då lefnadsomkostnaderna i vårt land äro synnerligen högt uppdrifna och därför allt bör göras för att nedbringa desamma, särskildt för de samhällslager, hvilka röra sig med starkt begränsade tillgångar, anse vi det vara oriktigt att beskatta den sparsamhetsrörelse, som den kooperativa verksamheten innebär. Så länge denna verksamhet icke sträcket utom medlemskretsen, är den nämligen endast

ett den mindre bemedlades tillämpande af samma tillvägagångssätt som den mera burgne följer, då han inköper större kvantiteter på en gång för att erhålla billigare pris. Hvad den burgne härigenom sparar beskattas icke. Då böra ej heller den mindre bemedlades besparingar beskattas, vare sig de af föreningen utdelas i form af rabatter eller de få innestå hos föreningen.

Annorlunda ställer sig förhållandet, då fråga blir om de föreningar, som sträcka sin verksamhet utom medlemmarnas krets. Här uppstå svårigheter, då det gäller att afgöra, hvilken del af vinsten som uppkommer genom handeln med egna medlemmar och med utom föreningen stående personer. Onekligen närmar sig en sådan förenings verksamhet i viss mån den rörelse, som bedrifves af en enskild handlande eller ett handelsbolag. Vi ha därför beträffande nu nämnda slag af kooperativa föreningar ansett svårigheterna att gifva dem i skattehänseende någon särställning alltför stora, utan böra de efter vår mening beskattas efter samma grunder som andra föreningar för ekonomisk verksamhet.

Den form för beskattningen af de kooperativa föreningarna, vi åsyfta, skulle uppnås genom sådan ändring, att i 5 § mom. 2 intages en ny punkt g), och att sista stycket i 11 § utgår.

På ofvan anförda grunder ha vi inom utskottet yrkat,

att §§ 5 och 11 skulle erhålla följande ändrade lydelse:

5 §.

2 mom. Följande juridiska personer erläggas icke inkomstskatt:

- a) — — — — —
- b) — — — — —
- c) — — — — —
- d) — — — — —
- e) — — — — —
- f) — — — — —
- g) föreningar, som icke sträckt sin verksamhet utom medlemmarnas krets.

11 §.

Vid taxering af inkomst — — — — —
eller kapitalafbetalning å skuld.»

Vid 8 §:

af herrar *Branting, frih. Bonde* och *Kobb*, hvilka anförde:

»Det i herr Palmes motion II: 287 framställda yrkandet, att lifförsäkringsbolagen ej skola åläggas skyldighet att erlægga inkomstskatt för den del af sin behållna inkomst, som de återbetala till sina försäkringsstagare, finna vi fullkomligt berättigadt, ehuru delvis på andra grunder än dem, som motionären har anförde.

I och med att lifförsäkringsbolaget i sina villkor förbinder sig att återbetala, hvad som af premien ej erfordras för försäkringsaftalets fullgörande, är försäkringspremien endast ett belopp, som bolaget mottagit i deposition med rätt att därpå behålla så mycket, som är nödvändigt för täckande af bolagets risk. Återstoden, som af bolaget återbetalas, är försäkringstagarens egendom och kan sålunda ej under några förhållanden anses såsom en hos bolaget beskattningsbar vinst.

På grund härpå hafva vi ansett, att utskottet bort hemställa,

att 8 § måtte erhålla följande lydelse:

8 §.

Såsom inkomst taxeras icke:

— — — — —
 — — — — — verksamhet;
 hvad som lifförsäkringsanstalt använder för återbäring till försäkringstagare eller afsätter för framtida återbäring till dessa;
 ersättning för skada — — — — —
 — — — — —».

Vid 9 §:

af herr *Nilsson i Bonarp*, som med instämmande af herrar *O. A. Ericsson* och *J. Olofsson* yttrat följande:

»Enär jag inom utskottet yrkat bifall till herr Olaussons motion nr 290, i hvad densamma afser § 9, och jag fortfarande är af den mening, att afdrag för aflöning åt hemmavarande i verksamheten använda barn öfver 15 år bör ur billighets- och rättssynpunkt medgifvas likaväl som afdrag för aflöning åt andra biträden och arbetare, helst behovet af skattelindring i allmänhet torde vara större i barnrika familjer än i barnlösa sådana,

har jag ansett, att ifrågavarande punkt i utskottets förslag till § 9 bort erhålla följande lydelse:

Vid uppskattning — — — — —
 — — — — —
 — — — — — inventarier;
 aflöning, kost och öfriga utgifter för de i skattskyldigs verksamhet använda biträden och arbetare samt hemmavarande barn öfver 15 år, för de sistnämnda dock ej till högre belopp än 200 kronor för hvarje barn;
 kontors- och — — — — —
 — — — — —
 särskilda anvisningarna.

I händelse af bifall till detta förslag yrkas ändring äfven i motsvarande delar af särskilda anvisningarna.»

af herr *Hammarström*, som yrkat, att rätten till afdrag för värde-
 minskning, som byggnader undergå genom slitning, skulle begränsas till
 att afse allenast hvad Kungl. Maj:ts förslag i ämnet torde böra anses inne-
 fatta, eller värdeminskning å byggnader, som användts i skattskyldigs
näring.

Vid 12 §:

af herr *Branting*, som med hänvisning till sin reservation under 5 §
 yrkat bifall till herr Nilssons i Malmö motion att ur paragrafen utesluta
 orden: »Medlem af konungaätten är frikallad från utgörande af förmögen-
 hetsskatt.»

Vid 20 §:

af herrar *Hedenlund*, *Jeansson* och *Danström*, hvilka på de grunder,
 som anförts i herr Danströms motion I: 86, hemställt,

att 20 § måtte erhålla följande ändrade lydelse:

»Inkomstskatt — — — — —
 — — — — — kronor 5: 20.

Med kapital förstås summan af det bolagets aktie- eller lottkapital, som varit inbetaladt vid början af nästföregående år, eller, om kapitalet nästföregående år undergått förändring, medelstorleken däraf under samma år, och bolagets reservfond vid ingången af nästföregående år.»

Vid särskilda anvisningarna 1:o) III:
af herr O. A. Ericsson, som yrkat,

att ur denna afdelning af anvisningarna skulle utgå såväl det af utskottet föreslagna tillägget till första stycket som ock de i samma afdelning intagna bestämmelserna om rätt till afdrag för minskning i skogens så kallade ingångsvärde.

Beträffande förslaget i dess helhet:

af herr Åkerberg, som med instämmande af herr Jonsson i Hökhult an-
fört följande:

»Kungl. Maj:ts proposition nr 88 med förslag till förordning om inkomst- och förmögenhetsskatt remitterades den 1 nästlidna april till behandling af bevillningsutskottet. Såsom äfven framgår af hvad statsrådet och chefen för finansdepartementet vid ärendets föredragning inför Kungl. Maj:t anfört till stadsrådsprotokollet, innebär nämnda förslag, som nu föreligger efter åtskilliga decenniers arbeten för reformerande af den direkta beskattningen till staten, en slutlig, i sig uttömmande och fristående skattläggning af inkomst och förmögenhet.

Då ifrågavarande förslag äroaf så vidt omfattande natur, har det syns mig naturligt, att desamma bort underkastas en synnerligen genomgående granskning af Riksdagens ledamöter. Emellertid torde förhållandena ingalunda hafva medgifvit detta, och redan denna omständighet utgör, enligt min uppfattning, tillräckligt skäl att till en kommande riksdag uppskjuta behandlingen af dessa frågor.

Det synes mig emellertid dessutom, som om vissa af de i Kungl. Maj:ts förslag nu ifrågasatta anordningarna ingalunda äro afpassade efter de inom vårt land rådande förhållandena. Jag syftar i detta hänseende särskildt på grunderna för taxering af jordbruk och skogsbruk. Visserligen torde icke kunna bestridas riktigheten af den principen, att, såvidt möj-

ligt, hvarje slag af inkomst bör taxeras efter det *verkliga* och icke efter det *beräknade* beloppet, men i fråga om denna princip's tillämpning å afkastningen af jord- eller skogsbruk möta synnerligen många och stora svårigheter. Ett stöd för denna uppfattning har jag ock trott mig finna däruti, att Kungl. Maj:ts nu föreliggande förslag innebär ett flertal undantag från genomförandet i sin helhet af en dylik princip. Särskildt i fråga om inkomst af jordbruk har en afvikelse från nämnda princip ägt rum, i det att från skyldighet att afgifva deklaration måst fritagas större delen af vårt jordbruk eller »enhvar, som brukar jordbruksfastighet med taxeringsvärde, icke öfverstigande 25,000 kronor» (se Kungl. Maj:ts proposition, sid. 65). I sammanhang härmed föreskrifves, att brukare af dylika jordbruksfastigheter i stället skola ifylla vissa stadgade formulär, med ledning af hvilka uppgifter vederbörande taxeringsmyndigheter för afsedt ändamål fastställa en *beräknad*, sålunda ej *verklig* inkomst af den fastighet, hvarom fråga är. I afseende å berörda formulär har jag dessutom velat anmärka, att ett ifyllande af desamma, hvilka innehålla icke mindre än tolf olika hufvudrubriker, förefaller mig komma att verka allt för betungande, då meddelandet af däri begärda upplysningar torde kräfva de mest detaljerade anteckningar om snart sagdt allt, som förekommit under året beträffande fastighetens skötsel och andra förhållanden.

Att öfver hufvud taget kunna i en taxeringsdeklaration exakt uppgifva den verkliga inkomst, som uppkommit af en bedrifven rörelse, torde i regel möta stora svårigheter. Hvad inkomst af jordbruk beträffar, torde det i många fall vara snart sagdt omöjligt att lämna dylika uppgifter. Skälet härtill är, att man vid sådana beräkningar måste röra sig med en mängd värden, hvilka icke kunna bestämdt angifvas, och möjligheten att kunna nå önskad resultat förminskas än ytterligare af de i och för sig mer eller mindre ofullständiga och svårtydliga lagbestämmelser, hvilka den deklarerande har att följa vid uppgifternas afgifvande. Det torde i detta hänseende vara tillräckligt att erinra därom, att begreppet »grundförbättringar» — för hvilkas kostnader enligt Kungl. Maj:ts förslag afdrag icke må äga rum vid inkomstens taxering — icke hittills är fullständigt och uttömmande definieradt.

Än mera invecklad synes den nu föreslagna taxeringen af inkomst å skogsbruk vara. Detta torde i synnerhet gälla den af Kungl. Maj:t föreslagna beräkningen af *skogens ingångsvärde*, hvarmed förstås »då ägaren förvärfvat fastigheten genom köp, den del af köpeskillingen för fastigheten, som kan anses hafva vid köpet belöpt på därå växande skog, eller, då

fastigheten af den skattskyldige förvärfvats genom annat fång än köp, det belopp, hvarmed den växande skogen kan anses hafva ingått i det fastighetsvärde, efter hvilket enligt gällande stämpelförfattningar stämpelplikten med afseende å fastighetsförvärfvet beräknats». Detta »skogens ingångsvärde» skulle enligt Kungl. Maj:ts förslag ligga till grund för beräkningen af vissa afdrag vid taxering af inkomst å skogsbruk för den värdeminskning, som skog undergått genom afverkning eller upplåtelse af afverkningsrätt. Enligt min åsikt skulle det emellertid i de flesta fall icke vara möjligt att rätt bestämma ett dylikt värde. Denna åsikt har äfven helt och hållet kommit till uttryck i det af den så kallade Norrlands-kommittén afgifna betänkandet (se sid. 78 i Kungl. Maj:ts proposition). Äfven om bevisningsskyldigheten, såsom föreslagits (se sid. 92 i Kungl. Maj:ts proposition), skulle åligga den skattskyldige, torde ingalunda anledningarna till meningsskiljaktigheter mellan taxeringsmyndigheterna och den skattskyldige minskas, då ofvannämnda så kallade ingångsvärde skall fastslås, utan kommer den nu föreslagna anordningen förvisso att medföra betydande svårigheter i detta hänseende.

Med hänsyn till hvad sålunda anförts, och

då de nu föreliggande skatteförslagen äro af synnerligen genomgripande natur och det lär vara af största vikt, att nya bestämmelser, som nu antagas, icke omedelbart skola påkalla ändringar och jämkningar,

då mot de nu föreliggande förslagen framställts beaktansvärda erinringar, äfven utöfver de af mig här anförda, särskildt rörande införandet af en progressiv förmögenhetsskatt samt dess sammankoppling med inkomstskattens progression, samt

då slutligen hithörande lagförslags behandling såväl hos vederbörande administrativa myndigheter som inom Riksdagen ägt rum under en synnerligen stor brådska,

har jag ansett, att förevarande skatteförslag icke böra vid innevarande års Riksdag antagas, utan göras till föremål för en allsidigare och grundligare pröfning än den, som särskildt vid detta, af ett flertal andra betydelsefulla frågor upptagna riksmöte kunnat medhinnas.

På grund häraf har jag ansett, att utskottet bort hemställa,

att Kungl. Maj:ts ifrågavarande proposition nr 88 icke måtte till någon Riksdagens åtgärd föranleda.»

af herr O. A. Ericsson, som med instämmande af herr Nilsson i Bonarp anført:

»Det föreliggande skatteförslaget afser en fullständig omläggning af den del af den direkta beskattningen till staten, som nu utgöres i form af bevilling och inkomstskatt. Sedan länge tillbaka har allmänt uttalats önskan om att få till stånd en rättvisare beskattning beträffande såväl skatt till stat som till kommun. Under skilda tider hafva kommittéer arbetat på att få fram nya förslag, och under de senaste åren har arbetet med det nya förslaget försiggått inom finansdepartementet med biträde af sakkunnige ämbetsmän. Man kan således säga, att det föreliggande skatteförslaget är en produkt af ett mångårigt arbete.

I hufvudsak och teoretiskt sedt kan man också gifva förslaget det omdömet, att det är ett ganska godt förslag. Men om åtskilliga detaljer torde dock omdömet blifva ett annat, och afsevärda svårigheter komma nog att yppa sig vid förslagets tillämpning. För det stora flertalet af ägare och brukare af jordbruksfastighet blir det säkerligen ganska svårt att uppskatta värdet af åtskilliga naturaförmåner, såsom af bostad, vedbrand och dylikt, för att icke säga att deklarereringen i sin helhet blir ganska krånglig och svår för de flesta af dessa, liksom också för taxeringsmyndigheterna att pröfva dessa deklARATIONER och *beräkna* inkomsterna för dem, som deklarerera enligt formulär nr 2.

Vid beskattning af skogsbruk ställer förslaget i utsikt ännu större svårigheter. Vid försäljning af jordbruksfastighet med skog skall man nämligen uppskatta, hur stor del af den erhållna köpeskillingen belöper å den åtföljande skogen, och hvilken del skall, efter afdrag af ett så kalladt ingångsvärde, beskattas som inkomst. Afverkning af skog beskattas också på liknande sätt. Jag har således ansett, att förenklade bestämmelser i dessa detaljer varit högst nödiga, och har trott, att förslaget i sin helhet skulle vunnit på en sådan anordning.

Jag har ej heller i sin helhet kunnat godkänna den uppfattning, hvarpå förslaget byggts beträffande uttagandet af förmögenhetsskatten. Ty äfven om det kan sägas, att skatteförmågan, särskildt i de lägre inkomstgraderna, i allmänhet vore större hos jordägaren och kapitalisten än hos den, hvilken för sin utkomst vore hänvisad allenast till sin inkomst af arbete, så torde dock förhållandet blifva helt och hållet omvänt vid jämförelse mellan dem, som innehafva högt aflönade befattningar, och det stora flertalet af dem, som släpa sig fram på de små jordbruken.

Frånsedt några andra detaljmärkningar jag har emot det föreliggande skatteförslaget, har jag ansett de här berörda hufvudanmärkningarna vara af den beskaffenhet, att desamma bort gifva Riksdagens ledamöter anledning att tänka på saken till nästa år. Och så mycket större skäl förefunnnes därtill, som förslaget framlämnades till Riksdagen först under dess senare del, då en mångfald af andra stora och viktiga frågor förelågo till pröfning. Jag anser, att det föreliggande förslaget har en sådan betydelse och räckvidd i vår skattepolitik, att klokheten bort mana till försiktighet, och att de motionärer, som påyrkat uppskof med frågans afgörande, haft fullgoda skäl för sin framställning.

Då denna min mening emellertid icke tillvunnit sig någon större avslutning inom utskottet, har jag afstått från uppskofsyrkandet och inskränkt min reservation till vissa detaljer i förslaget.»

af herr *Branting*, som yttrat:

»För min del anhåller jag att få här antecknad, att jag icke kunnat ansluta mig till vissa uttalanden i motiveringen, äfven rörande sådana punkter, där jag icke anmält reservation. Särskildt kunna efter min mening mycket befogade erinringar göras mot Kungl. Maj:ts af utskottet helt godkända progressionsskala. Den lindring, den bereder massan af mindre inkomstagare, bör nog göras större, på samma gång det måste betecknas som ett bestämdt fel, att — alldeles som fallet varit vid arfskatteskalorna — progressionen alltför snart afbrytes och sålunda just de allra högsta inkomsternas stora skatteförmåga alltför litet tages i anspråk. Men förslaget som helhet innebär likafullt ett betydelsefullt framsteg genom sin sträfvan att konsekvent utföra principen om progressiv skatt på den verkligt behållna inkomsten samt förmögenhetsbeskattningens anordning som en efter lämplighetsgrunder uppskattad ökning af denna progressiva inkomstskatt. Och då motståndet från de konservativa förmögenhetsintressernas målsmän redan mot hvad Kungl. Maj:t föreslagit kunde förväntas blifva ganska starkt, har jag för min del icke ansett mig böra vid detta tillfälle framställa några yrkanden på ändringar i grunddragen för Kungl. Maj:ts förslag.»

Mot *vissa delar af utskottets motivering*
af herr *Hammarström*.

Härjämte hafva nedannämnda herrar ledamöter i utskottet begärt få antecknadt, att de icke deltagit,

herrar *A. E. Håkanson*, *J. Bromée* och *A. F. Vennersten* i utskottets beslut i de i detta betänkande omförmälda frågor; samt

herrar *Wester*, *Jesperson* och *Röing* i den slutliga behandlingen af samma frågor.